

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῆ 10 Ἰουλίου 1944

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΩΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 139

N. 1529. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 900)1943 Νόμου «περὶ ρυθμίσεως μισθώσεων ἀκινήτων»	1
N. 1530. Περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς 3ης παραγράφου τοῦ ἀρθροῦ 23 τοῦ Ν. 1621)1939 «περὶ Ταμείου Νομικῶν» 2	2
N. 1531. Περὶ τροποποιήσεως τῆς «περὶ διώξεως τῶν ἀγορανομικῶν ἀδικημάτων Νομοθεσίας»	3
N. 1532. Περὶ ἀδείξεως τῆς εἰς τὸν Δήμον Μεσολογγίου ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἐπιχορηγήσεως διὰ τὴν ἀνακαίνισιν, συντήρησιν καὶ καλλωπισμὸν τοῦ Κήπου Ἡρώων	4
N. 1533. Περὶ παροχῆς μηνιαίου ἐπιδόματος εἰς τοὺς Στρατιωτικοὺς Ταμίαις	5
N. 1534. Περὶ τρόπου ἀποκτήσεως πτυχίου καθηγητοῦ Ὁδίκης ὑπὸ μὴ κεκτημένων τοιοῦτου ἐν ὑπηρεσίᾳ διαιτουμένων διδασκάλων τῆς Ὁδίκης.	6
Κανονιστικὰ Διατάγματα	
Περὶ κώδικος τῶν νόμων περὶ δικῶν τοῦ Δημοσίου (Γενικαὶ διατάξεις)	7

Ν Ο Μ Ο Ι

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1529.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 900)1943 Νόμου περὶ ρυθμίσεως μισθώσεων ἀκινήτων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Οἱ ἐγκατεστημένοι ἐν οἰκίματι ἰδιοκτησίας νοσηλευτικῶν ἢ ὑγειονομικῶν ἱδρυμάτων συνέπειά πρὸς ταῦτα υπηρεσιῶν εἴτε ὑπὸ ἰδιότητα ἐπιστημονικῶν διευθυντῶν, εἴτε ὑφ' οἰανδήποτε ἄλλην ἰδιότητα ἐξ οἰασδήποτε ἐννόμου σχέσεως δὲν διακαυθύνται περαιτέρω παραμονῆς ἐν αὐτοῖς ἐφ' ὅσον ἐξέλειπεν εἴτε ἡ ἰδιότης εἴτε ἡ σχέση ὑφ' ἣν ἐγκατεστήθησαν ἐν αὐτοῖς. Πρὸς ἀποβολὴν τῶν προσώπων τούτων ἐκ τῶν ἐν λόγῳ οἰκημάτων ἐφαρμόζεται ἡ κατὰ τὸν νόμον ΒΧΗ' διαδικασία, ὡς ἄχρι τοῦδε ἐτροποποιήθη οὗτος μὴ χωροῦσης οἰασδήποτε προβλεπομένης ὑπὸ τῆς κειμένης νομοθεσίας προστασίας οὐδὲ ἀναστολῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐκδοθησόμενης ἀποφάσεως.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Αθήναις τῆ 10 Ἰουλίου 1944.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΠΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Ν. ΔΟΥΒΑΡΙΣ,
Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Αθήναις τῆ 7 Ἰουλίου 1944.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

(2)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1530.

Περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς τρίτης παραγράφου τοῦ ἀρθροῦ 23 τοῦ Νόμου 1621)1939 «περὶ Ταμείου Νομικῶν».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ τρίτη παράγραφος τοῦ ἀρθροῦ 23 τοῦ Νόμου 1621)39 «περὶ Ταμείου Νομικῶν» ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Εἰς ἕκαστον μέλος τῆς ὡς ἂν Ἐλεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Ταμείου λόγῳ ἀποζημιώσεως ποσὸν καθοριζόμενον ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Συντάξεων τῶν Νομικῶν. Ἡ ἀνωτέρω ἀποζημίωσις καταβάλλεται καὶ διὰ τὸν ἔλεγχον τῆς χρήσεως 1941—42».

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Αθήναις τῆ 7 Ἰουλίου 1944.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΠΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ,
Ν. ΔΟΥΒΑΡΙΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Ε. ΚΑΝΑΚΟΥΣΑΚΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Αθήναις τῆ 7 Ἰουλίου 1944.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

(3)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1531.

Περὶ τροποποιήσεως τῆς περὶ διώξεως τῶν ἀγορανομικῶν ἀδικημάτων Νομοθεσίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Τὰ ἐν τῷ Νόμῳ 493 τῆς 16)17 Ἀυγούστου 1943 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1249)1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος κλπ., ὀριζόμενα ἀνώτατα καὶ κατώτατα ὄρια τῶν χρηματικῶν ποινῶν καὶ προστίμων αὐξάνονται εἰς τὸ ἑκατονταπλάσιον. Κατὰ τὸ αὐτὸ ὄριον αὐξάνονται καὶ αἱ χρηματικαὶ ποιναὶ τῶν ἀρθρῶν 7, 12, 14, 17 καὶ 18 τοῦ Ν. Δ. 1249)42.

2. Διὰ Διαταγμάτων προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ Ἐπισιτισμοῦ Ὑπουργῶν δύναται νὰ αὐξομειωθῶσι τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ποσά.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἀρθρον 9 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 1249)1942

«περί συστάσεως Ἀνωτέρων Ἀγορανομικῶν Δικαστηρίων καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ἀγορανομικοῦ Κώδικος», τροποποιηθὲν διὰ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Νόμου 493)1943 «περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1249)42 Νομ. Διατάγματος κλπ.», ἀντικαθίσταται ὡς κατωτέρω.

«Ὅστις ἐπὶ σκοπῶ μεταπωλήσεως ἐπὶ κέρδει ἀγοράζει ἔστω καὶ παρὰ διαφόρων τρόφιμα ἢ ἀντικείμενα ἀμέσως ἢ ἐμμέσως χρήσιμα διὰ τὰς βιωτικὰς ἀνάγκας, εἰς τιμὴν ἀνωτέραν τῆς ὑπὸ τῶν ὀρχῶν ὀριζομένης ἢ προφανῶς ὑπερβολικὴν τιμωρεῖται μετὰ τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 382)1936 «περὶ Ἀγορανομικοῦ Κώδικος» προβλεπομένης ποινᾶς. Ἐν περιπτώσει ὑποτροπῆς ἐπιβάλλεται ποινὴ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἐνὸς ἔτους καὶ χρηματικὴ ποινὴ ἀπὸ δέκα ἑκατομμυρίων μέχρι δέκα δισεκατομμυρίων»,

Ἄρθρον 3.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος 1249)1942, τροποποιηθεῖσα διὰ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Νόμου 493)1943 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Διὰ τὴν μετατροπὴν τῆς ποινῆς ἐπὶ καταδικῆς δι' ἀγορανομικὸν ἀδίκημα ὑπολογίζεται ἑκάστη ἡμέρα φυλακίσεως μὲν πρὸς δραχμὰς πεντακασίας χιλιάδας μέχρι δέκα ἑκατομμυρίων κρατήσεως δὲ πρὸς δραχμὰς ἑκατὸν χιλιάδας μέχρι δύο ἑκατομμυρίων».

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Νόμου 493)43, προστίθενται τὰ ἑξῆς: «Ὅτιοι διαρκούσης τῆς θητείας των ἀσχολοῦνται ἀποκλειστικῶς μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν των διὰ τοῦ παρόντος Νόμου ἀνατιθεμένων αὐτοῖς καθηκόντων, δύνανται οὐχ' ἦττον νὰ ἐκτελῶσι καὶ τὰ εἰς τὰς ὀργανικὰς θέσεις των προσδιόζοντα καθήκοντα, ἐφ' ὅσον ἡ Διεύθυνσις Δικαστικοῦ τοῦ Ἰπουργείου Ἐπισιτισμοῦ ἤθελεν ἐπιτρέψει τοῦτο».

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Ν. Διατάγματος 1249)1942 προστίθεται : «καὶ δ) αἱ ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν δικαζόντων τὰς εἰς βαθμὸν πλημμελήματος ἀγορανομικὰς παραβάσεις δικαστηρίων».

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 18 τοῦ Νόμου 493)1943, ἀντικαθίσταται ὡς κατωτέρω :

1. Ἐπὶ τῶν εἰς τὰ ἀνώτερα Ἀγορανομικὰ Δικαστήρια ὑπαγομένων ἀδικημάτων ἢ προδικασία γίνεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ψηφίσματος τῆς 16 Δεκεμβρίου 1924, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως.

2. Ἐπὶ ἀγορανομικῶν ἀδικημάτων διαπραττομένων ἐντὸς τῆς περιφέρειᾶς τῶν Πρωτοδικείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς αἱ σχετικαὶ ἐκθέσεις ἢ μηνύσεις ὑποβάλλονται πρὸς τὸν Διευθυντὴν Δικαστικοῦ τοῦ Ἰπουργείου Ἐπισιτισμοῦ, ὅστις διαβιβάζει ταύτας πρὸς τὸν ἀρμόδιον Εἰσαγγελέα διὰ τὴν περαιτέρω ἐνέργειαν.

3. Τὰ ἀνώτερα ἀδικήματα δύνανται ὁ ἀρμόδιος Εἰσαγγελεὺς, μετὰ γνώμην τοῦ Ἀγορανομικοῦ ἀνακριτοῦ, ἐὰν οὗτος ἐπελήφθη τῆς ἀνακρίσεως, ν' εἰσαγάγῃ εἰς τὸ ἀνακριτικὸν τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως, καθ' ἧς δὲν ἐπιτρέπεται προσφυγὴ. Ἐπὶ τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ καταλαμβανόμενων ἀδικημάτων ὑποχρεοῦται ὁ Εἰσαγγελεὺς νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ὑπόθεσιν ἀμελλητί κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 22 Νοεμβρίου 1923 «περὶ ἀμέσου ἐνδίκασεως πλημμελημάτων τινῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ» ἀπαγορευομένης πάσης ἄλλης προδικασίας. Ὁ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διευθυντοῦ τοῦ Δικαστικοῦ χαρακτηρισμὸς ἀδικημάτων τινος ὡς αὐτοφώρου εἶναι ὑποχρεωτικὸς διὰ τὸν Εἰσαγγελέα.

4. Τὰ ἄρθρα 3 καὶ 7 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 22 Νοεμβρίου 1923 «περὶ ἀμέσου ἐνδίκασεως πλημμελημάτων τινῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ» δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ ἀγορανομικῶν ἀδικημάτων.

5. Ἐν περιπτώσει ἀναβολῆς τῆς ἐνδίκασεως ἀγορανομικοῦ ἀδικήματος συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ αὐτοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 22 Νοεμβρίου 1923, ἡ νέα δικάσιμος δὲν

δύναται νὰ εἶναι ἀνωτέρα τῶν πέντε ἡμερῶν. Δευτέρα ἀναβολὴ τῆς ὑποθέσεως ἐν οὐδαμῇ περιπτώσει συγχωρεῖται.

Ἄρθρον 7.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 1249)1942, ὡς τοῦτο ἐντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Νόμου 493)1943, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ κλητεύσεως κατηγορουμένου ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων. ἄτινα δικάζουσι τὰς εἰς βαθμὸν πλημμελήματος ἀγορανομικὰς παραβάσεις.

Ἄρθρον 8.

1. Οἱ κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ Νόμου 493)43, Πλημμελειοδίκαι, ὁ Εἰσαγγελεὺς καὶ οἱ Ἀντεισαγγελεῖς Πλημμελειοδικῶν ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἰπουργοῦ Ἐπισιτισμοῦ.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὡς ἄνω Πλημμελειοδικῶν δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερος τῶν δέκα, προκειμένου περὶ τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν ἐξ προκειμένου περὶ τοῦ Πειραιῶς, τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῶν Πατρῶν, ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν Ἀντεισαγγελεῶν Πλημμελειοδικῶν δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερος τῶν τεσσάρων προκειμένου περὶ τοῦ Πειραιῶς, τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῶν Πατρῶν. Πάντες οὗτοι διαρκούσης τῆς θητείας των ἀσχολοῦνται ἀποκλειστικῶς μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν των διὰ τοῦ παρόντος Νόμου ἀνατιθεμένων αὐτοῖς καθηκόντων, δύνανται οὐχ' ἦττον νὰ ἐκτελῶσι καὶ τὰ εἰς τὰς ὀργανικὰς θέσεις των προσδιόζοντα καθήκοντα, ἐφ' ὅσον ἡ Διεύθυνσις Δικαστικοῦ Ἰπουργείου Ἐπισιτισμοῦ ἤθελεν ἐπιτρέψει τοῦτο.

2. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὀρίζονται καὶ οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 15 παρ. 2 τοῦ αὐτοῦ Νόμου Ἀντεισαγγελεῖς Ἐφετῶν, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερος τῶν τριῶν προκειμένου περὶ τοῦ Ἀνωτέρου Ἀγορανομικοῦ Δικαστηρίου τῆς περιφέρειᾶς τοῦ Ἐφετερίου Ἀθηνῶν καὶ τοῦ ἐνὸς διὰ τὰ λοιπὰ Ἀνώτερα Ἀγορανομικὰ Δικαστήρια.

3. Τὰ ἀνωτέρω ἰσχύουσι καὶ διὰ τοὺς ἤδη ὀρισμένους Πλημμελειοδικὰς, Εἰσαγγελεῖς Πλημμελειοδικῶν καὶ Ἀντεισαγγελεῖς Πλημμελειοδικῶν καὶ Ἐφετῶν.

Ἄρθρον 9.

Αἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Ν. Δ. 1249)42 συσταθεῖσαι θέσεις Ἀνωτέρων Δικαστικῶν Ἐποπτῶν Ἀγορανομίας καταργοῦνται. Καταργεῖται ὡσαύτως καὶ τὸ ἄρθρον 26 τοῦ Νόμου 493)1943.

Ἄρθρον 10.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ Ν. 493)1943 προστίθενται τὰ ἑξῆς : «ὡς καὶ οἱ παρὰ τῷ Ἰπουργεῖῳ Ἐπισιτισμοῦ δικαστικοὶ σύμβουλοι καὶ οἱ βοηθοὶ αὐτῶν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπὸ τῆς παρούσης παραγράφου προβλεπομένων δικαστικῶν λειτουργῶν ὀρίζεται εἰς ἑπτὰ».

Ἄρθρον 11.

1. Οἱ δύο πρῶτοι στίχοι τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Νόμου 493)43 διορθοῦνται ὡς ἑξῆς: «Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 54 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 382)1946, ὡς ἐντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 1249)42, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

2. Οἱ δύο πρῶτοι στίχοι τῆς παρ. 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Νόμου 493)43 διορθοῦνται ὡς ἑξῆς:

«Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 1249)42 προστίθενται τὰ ἑξῆς:

3. Ἐν τέλει τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Νόμου 493)43 προστίθενται τὰ ἑξῆς :

«Διατάξεις τῶν κειμένων Νόμων ἐπιβάλλουσα: εἰδικὰ σημειώσεις κατὰ τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ».

Ἄρθρον 12.

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ αὐτοῦ Νόμου 493)43 προβλεπομένη ἀποζημίωσις τῶν ἐν τῇ παρ. 11 τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 1249)42 ἀναφερομένων δικαστικῶν λειτουργῶν ὀρίζεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1944 εἰς τὸ ἐν ἔκτον τῶν ἀποδοχῶν των κατὰ μῆνα.

Ὁμοίως ἢ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προβλεπομένη ἀποζημίωσις τῶν ἐν ἄρθρῳ 27 παρ. 3 τοῦ αὐτοῦ Νόμου 493) 43 ἀναφερομένων δικαστικῶν ὑπαλλήλων ὀρίζεται ἀπὸ τῆς ὡς ἄνω χρονολογίας εἰς τὸ ἐν ἔκτον τῶν ἀποδογῶν τῶν κατὰ μῆνα.

Ἄρθρον 13.

Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ αὐτοῦ Νόμου 493) 43 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

«2. Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη δὲν ὑπόκειται εἰς οὐδεμίαν κράτησιν καὶ τέλος χαρτοσήμου, καταβάλλεται δὲ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ ὁποίου ἐγγράφεται εἰδικὴ πίστωσις δι' ἀτομικῶν ἐνταλμάτων (μισθοδοτικῶν καταστάσεων) ἐκδιδομένων ὑπὸ τῶν προϊσταμένων τῶν ὑπηρεσιῶν εἰς ἃς οὗτοι ὑπηρετοῦσι.»

Ἄρθρον 14.

Τὸ ἄρθρον 36 τοῦ Α. Ν. 382) 36 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

1. Ἐπὶ τῶν παραβάσεων τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδιδομένων διατάξεων καταγινώσκεται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, ἐπιφυλασσομένης καὶ πάσης βαρυτέρας ποινικῆς διατάξεως, ποινὴ: 1) φυλακίσεως ἢ 2) χρηματικὴ ποινὴ ἀπὸ δραχ. 1.000.000 μέχρις 1.500.000.000 ἢ 3) ἀμφότεραι αἱ ποιναὶ αὗται, ἐφ' ὅσον δὲν γίνεται εἰδικώτερος προσδιορισμὸς εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

2. Αἱ ποιναὶ τοῦ ἄρθρου τούτου (παρ. 1, παρ. 3 ἐδ. 1, παρ. 4) ὡς καὶ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 37—42 καὶ 45—46 τοῦ παρόντος Νόμου ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ πάσης παραβάσεως τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 702.

3. 1. Ἐὰν αἱ ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου ἢ τοῦ Νόμου 702 προβλεπόμεναι παραβάσεις ἐπιβλήθησαν ἐξ ἀμελείας ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐπιβάλλεται ποινὴ φυλακίσεως τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν ἢ χρηματικὴ ποινὴ ἀπὸ δραχ. πεντακοσίας χιλιάδας μέχρι πενήτηκοντα ἑκατομμυρίων, ἐπιφυλασσομένης καὶ πάσης ἐτέρας βαρυτέρας ποινικῆς διατάξεως.

2. Εἰς τὰς ἐκ δόλου πραγματοποιήσας παραβάσεις τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 22 (παρ. I καὶ V) καὶ 26 καταγινώσκεται χρηματικὴ ποινὴ ἀπὸ δραχ. 500.000 μέχρις 30.000.000 ἢ ἄλλοις μέχρις ἑξ μηνῶν, εἰς δὲ τὰς ἐξ ἀμελείας τοιαύτας περιπτώσεις ἢ κράτησις, (ἐφ' ὅσον δὲν συντρέχει βαρυτέρα ποινὴ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου) κατὰ τὰ ὑπὸ ποινικοῦ Νόμου ὀριζόμενα γενικῶς ὅρια τῶν ποινῶν τῶν.

4. Ἐν περιπτώσει ὑποτροπῆς αἱ ἐν ταῖς ἀνωτέρω παραγράφαις ὀριζόμεναι ποιναὶ ἐπιβάλλονται ἀθροιστικῶς.

Ἄρθρον 15.

Τὸ ἐδάφιον 4 τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 382) 36 ἀντικαθίσταται ὡς κατωτέρω:

«Ἐν περιπτώσει ἀσκήσεως τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἐφέσεως, αὕτη διαβιβάζεται μετὰ τῆς σχετικῆς δικογραφίας ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως αὐτῆς, ἐπιμελεία τοῦ ἀρμοδίου γραμματέως, εἰς τὸν Ἐπιστατήν τῆς Ἐφετών, ὅστις ὑποχρεοῦται ὅπως ὀρίσῃ δικάσιμον, ἐντὸς δεκαήμερου ἀπὸ τῆς λήψεως ταύτης.»

Ἄρθρον 16.

Ἐπὶ ἀγορανομικῶν ἀδικημάτων δὲν ἐφαρμόζονται αἱ περὶ καλούσης καὶ ἐξαιρετικῆς δικαιοδοσίας διατάξεις τῆς κοιτῆς Ποινικῆς Δικονομίας καὶ παντὸς ἐτέρου εἰδικοῦ Νόμου ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀδικημάτων ἀπαγορεύεται ἢ ἐπὶ ἐγγυήσεως προσωρινῆ ἀπόλυσις.

Ἄρθρον 17.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου τῆς προτάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐπισιτισμοῦ εἴθυναται νὰ κωδικοποιηθῶσιν εἰς ἐνιαῖον κείμενον πᾶσαι αἱ περὶ ἀγορανομικοῦ Κώδικος καὶ Ἀγορανομικῶν Δικαστηρίων ἐν γένει διατάξεις.

Ἄρθρον 18.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου συντακτικῶς χαρακτηρῶς

καὶ περιεχομένου, ἄρχεται ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεώς του.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 31 Μαΐου 1944.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ,
Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 7 Ἰουλίου 1944.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

(4)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1532.

Περὶ αὐξήσεως τῆς εἰς τὸν Δήμον Μεσολογγίου ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἐπιχορηγήσεως διὰ τὴν ἀνακαίνισιν, συντήρησιν καὶ καλλωπισμὸν τοῦ Κήπου Ἡρώων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἡ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1272) 1944 Νόμου, πρὸς τὸν Δήμον Μεσολογγίου ἐφ' ἀπαξ ἐπιχορηγήσεις, ἐρρίζεται εἰς δραχμάς ἑκατὸν ἑκατομμύρια.

2. Ὁμοίως ὀρίζεται εἰς δραχμάς πενήτηκοντα ἑκατομμύρια (50.000.000) ἢ κατ' ἄρθρον 2 τοῦ ἀνωτέρω Νόμου ἔτησίᾳ πρὸς τὸν εἰρημένον Δήμον ἐπιχορηγήσεις ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, διὰ τὴν κάλυψιν δαπανῶν συντηρήσεως καὶ καλλωπισμοῦ τοῦ Κήπου Ἡρώων.

3. Αἱ ὑπὸ Κεφάλαιον 3 ἄρθρον 3 καὶ Κεφάλαιον 8 ἄρθρον 10 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν οἰκον. ἔτους 1944—45, πιστώσεις, αὐξάνονται ἀναλόγως.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 7 Ἰουλίου 1944.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ,
Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Ε. ΚΑΝΑΚΟΥΣΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 7 Ἰουλίου 1944.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

(5)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1533.

Περὶ παροχῆς μνημείου ἐπιδόματος εἰς τοὺς Στρατιωτικοὺς Ταμίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

1. Εἰς τοὺς Στρατιωτικοὺς Ταμίας ἀπασῶν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ χρηματικῶν Διαχειρίσεων τοῦ Στρατοῦ Ἑλλάδος, Θελλάσσης καὶ Ἀέρος παρέχεται τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 200) 43 καθοριζόμενον ἐκάστοτε παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μνημειῶν ἐπίδομα, λόγω διαχειριστικῶν λαθῶν.

2. Η ισχύς του παρόντος ανατρέχει από 1ης Νοεμβρίου 1943.

Εν Αθήναις τῇ 7 Ιουλίου 1944.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Ε. ΚΑΝΑΚΟΥΣΑΚΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τῇ 7 Ιουλίου 1944.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1534.

(6)

Περὶ τρόπου ἀποκρίσεως πτυχίου καθηγητοῦ Ὁδίκῃς ἐπὶ μὴ πεπαιγμένων τοιοῦτου ἐν ὑπηρεσίᾳ διατελούντων διδασκάλων Ὁδίκῃς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι τῆς Ὁδίκῃς ὑπηρετοῦντες εἰς σχολεῖα ἀρμοδιότητος τῶν Διευθύνσεων Στοιχειώδους καὶ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως στερούμενοι τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Νόμου 5564/1932 ἀπαιτούμενων προσόντων διορισμοῦ καὶ προαγωγῆς δύνανται νὰ ἀποκρίσῃ τοιαῦτα προσερχόμενοι εἰς ἐξετάσεις συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 16/20 Μαΐου 1933 Προεδρικοῦ Διατάγματος περὶ τρόπου ἀποκρίσεως προσόντων διορισμοῦ παρ' ἀποφοίτων τῶν ἐν Ἑλλάδι λειτουργούντων Ὁδείοις ἢ τῆς Ἀθηναϊκῆς Μανδολινατάς.

Ὁ χρόνος διενεργείας τῆς δοκιμασίας ὁρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐργασμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας Ὑπουργοῦ.

Εν Αθήναις τῇ 7 Ιουλίου 1944.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Ε. ΚΑΝΑΚΟΥΣΑΚΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τῇ 7 Ιουλίου 1944.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(7)

Περὶ κώδικος τῶν νόμων περὶ δικῶν τοῦ Δημοσίου (Γενικὴ διατάξις)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 463/1943 νόμου περὶ διατάξεων τινῶν ἀφαιρωσῶν τὴν διεξαγωγὴν τῶν δικῶν τοῦ Δημοσίου κλπ., κωδικοποιούμενοι εἰς τὸ κριτικότερον καὶ ἐπιμενόν τὰς ἰσχυρὰς γενικὰς δικονομικὰς καὶ οὐσιαστικῶν δικαίων διατάξεις τῶν ἐν τοῖς καθ' ἕκαστον ἀρθροῖς τοῦ παρόντος σημειωμένων νόμων, ὡς καὶ τὰς ἰσχυρὰς διατάξεις περὶ τῶν ἐθνικῶν περιουσιῶν, εἰς τὴν δικαστικὴν ἐκπαιδεύσειν ἢ διαχειρίσειν τῶν ἐπιπέπων μετέχει τὸ Δημοσίον καὶ περὶ ἔποικατάστασος τοῦ Δημοσίου ὡς δικαίου εἰς δικὰς ἐξέρον προσώπων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

Γενικαὶ Δικονομικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων ἐκπροσώπησις τοῦ Δημοσίου γίνεται διὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Τὸ Ἑκκλησιαστικὸν Ταμεῖον, τὸ Ταμεῖον Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τὸ Ταμεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης ἐκπροσωποῦνται ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων ὡς καὶ τὸ Δημοσίον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν (Β. Δ. τῆς 12 Μαΐου 1835 ἄρθρ. 1 καὶ 5. Β. Δ. τῆς 29 Ἀπριλίου 1843 ἄρθρ. 1, Ν. 2861 τοῦ 1922 ἄρθρ. 1 Ν.Δ. 27 Σ)ερίου 1922, ἄρθρ. 4 Ν. 4407 τοῦ 1929 ἄρθρ. 17, Δ. 7 Φ)ρίου 1930 καὶ ἄρθρ. μόνον Ν. 6219/1934. Κατ' ἐξαιρέσειν διάφορος ἐκπροσώπησις τοῦ Δημοσίου προβλέπεται παρ' ἐιδικῶν τινῶν διατάξεων ὡς εἶναι Ν. Δ. 12/19 Μαΐου 1923 ἄρθρ. μόνον, Δ. 24/27 Αὐγούστου 1931 ἄρθρ. 88 καὶ Α. Ν. 717/37 ἄρθρ. 5 παραγρ. 2).

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ δικαστικὴ ὑπεράσπισις τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου, ὡς καὶ ἡ διὰ νομικῶν γνωμοδοτήσεων καθοδήγησις ἐπὶ ἐνεργειῶν τῆς διοικήσεως, ἢ ἀναγνώρισις ἀπαιτήσεων κατὰ τὸ Δημοσίον καὶ ἡ συμβιβασμὸς περὶ διαφορῶν αὐτοῦ, ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Διευθύνσεως Νομικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν (Δ.Ν.Υ.).

2. Τὸ κύριον προσωπικὸν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ἀπαρτίζεται, πλὴν τοῦ Προέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Νομικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐκ τῶν Νομικῶν Συμβούλων τοῦ Κράτους, τῶν Παρέδρων τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τῶν Δικαστικῶν Ἀντιπροσώπων τοῦ Δημοσίου (α' καὶ β' τάξεως) καὶ τῶν Δοκίμων Δικαστικῶν Ἀντιπροσώπων.

3. Οἱ Νομικοὶ Σύμβουλοι, οἱ Παρέδροι καὶ οἱ Δικαστικοὶ Ἀντιπρόσωποι παρίστανται καὶ ἐκπροσωποῦσι τὸ Δημοσίον, τὰ Ταμεῖον Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τὸ παλαιὸν Ἑκκλησιαστικὸν Ταμεῖον ἐνώπιον πάντων τῶν δικαστηρίων καὶ δικαστικῶν ἢ διοικητικῶν ἀρχῶν.

4. Οἱ δόκιμοι δικαστικοὶ ἀντιπρόσωποι παρίστανται καὶ ἐκπροσωποῦσι τὸ Δημοσίον ἐνώπιον δικαστηρίων πρώτου βαθμοῦ, ὑπογραφομένων ὅμως ἀπαραιτήτως τῶν προτάσεων καὶ δικηγορῶν ὑπὸ δικαστικοῦ ἀντιπροσώπου, καταθέτουσιν ἀγωγὰς, προσφυγὰς καὶ ἐνδίκια μέσα, συντάσσουσι δηλώσεις ἐπὶ ἐπιβαλλομένων εἰς χεῖρας τοῦ Δημοσίου κατασχέσεων, παρίστανται κατὰ πάσαν διεξαγωγὴν ἀποδείξεων καὶ ἐκτελοῦσιν ὅσα ἄλλα βοηθητικὰ καθήκοντα ἤθελον ἀνατεθῆν αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου ἢ τοῦ προϊσταμένου τοῦ οἰκείου ἑγμήματος ἢ Ἐργασίου τῆς Δ. Ν. Υ.

5. Ἐν περιπτώσει ἐκτάκτου ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης, ἐπιτρέπεται ἡ δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πρόσληψις ἐκτάκτου κυρίου ἐκ δικηγόρων προσωπικοῦ ἐπὶ μηνιαία ἀποζημιώσεσι. Οἱ οὕτω προσλαμβανόμενοι δικηγόροι κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὡς ἐκτάκτων παρὰ τῇ Δ. Ν. Ὑπηρεσίας τῶν, κέκτηνται μὲν ὡς πρὸς τὴν ἐκπροσώπησιν τοῦ Δημοσίου ἅπαντα τὰ ἀνήκοντα εἰς τοὺς Δικαστ. Ἀντιπροσώπους β' τάξεως δικαιώματα καὶ διατηροῦσι τὴν δικηγορικὴν αὐτῶν ιδιότητα καὶ τὴν συμμετοχὴν τῶν εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Νομικῶν, δὲν ἐπιτρέπεται ὅμως νὰ δικηγορῶσιν εἰς ἄλλας πλὴν τοῦ Δημοσίου ὑπεθέσεις, ἀναστελλομένης ἐν τῷ μεταξύ τῆς ἀσκήσεως τοῦ δικηγορικοῦ αὐτῶν λειτουργήματος (ἄρθρ. 1 παράγρ. 2, 2, παράγρ. 1, στοιχ. Α', 10 παράγρ. 1, 2, 3 καὶ 4, 25 καὶ 30 παραγρ. 2 Α. Ν. 2374/40 καὶ Ν. 1198/44 ἄρθρ. 1 παραγρ. 5).

Ἄρθρον 3.

1. Εἰς ἃς πόλεις ἐδρεύει ἐφετεῖον, ὡς καὶ ἐν Πειραιεῖ, Σέρραϊς καὶ Βόλῳ δύναται νὰ συνιστῶνται διὰ Δ)τος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Δικαστικὰ Γραφεῖα ὑπαγόμενα εἰς τὴν Δ. Ν. Υ. καὶ ὁμοίον ἔχοντα τὴν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ἐνάσκησιν τῆς δικαστηριακῆς καὶ γνωμοδοτικῆς ἀρμοδιότητος αὐτῆς. Οἱ προϊστάμενοι τῶν Γραφείων ταύτων (πάρεδροι ἢ δικαστικοὶ ἀντιπρόσωποι) παρίστανται ἀσχετῶς βαθμοῦ καὶ ἐκπροσωποῦσι τὸ Δημοσίον ἐνώπιον πάν-

των ἐν γένει τῶν δικαστηρίων καὶ δικαστικῶν ἢ διοικητικῶν ἀρχῶν τῆς περιφερείας τῶν.

2. Εἰς ὅσας ἔδρας ἐφέσεων καὶ πρωτοδικείων δὲν συστάθῃ Δικαστικὸν Γραφεῖον Δ.Ν.Υ. ὡς καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἔδρας Πρωτοδικείων τοῦ Κράτους, ὁρίζεται ἐκάστοτε διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδιδομένης κατόπιν προτάσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Νομ. Συμβουλίου καὶ ἐκθέσεως τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Νομικῶν Ὑπηρεσιῶν, δημοσιευμένης δὲ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, εἰς δικηγόρος καὶ εἰς ἀναπληρωτῆς αὐτοῦ, εἰς οὓς ἀνατίθεται ἡ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ δικαστικῶν ἐν γένει ἀρχῶν τῆς ἔδρας τῶν παραστάσις καὶ ὑπεράσπισις τῶν δικαιῶν τοῦ Δημοσίου ἐπὶ πασῶν τῶν δικαστικῶν αὐτοῦ ὑποθέσεων, ἐπιτροπομένης τῆς δι' ἐξαιρετικῶς λόγους πληρεξουσιοδοτήσεως ἑτέρου δικηγόρου ὡς πρὸς ὠρισμένην ὑπόθεσιν κατόπιν σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Οἱ δικηγόροι οὗτοι καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν, φέροντες τὸν τίτλον «Δικηγόροι τοῦ Δημοσίου», ἀκολουθεῖσιν ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων τῶν τὰς χορηγουμένας ὑπὸ τῆς Δ.Ν.Υ. ὁδηγίας. Οὗτοι ἀμειβονται βάσει τῶν περὶ ἀμοιβῆς τῶν δικηγόρων τοῦ Δημοσίου διατάξεων τοῦ Δικηγορικοῦ Κώδικος, δὲν δικαιούσινται ὅμως ἀμοιβῆς διὰ τὴν παροχὴν συμβουλῶν εἰς τὰς ἐν τῇ ἔδρα τῶν ἀρχῶν, μεθ' ὧν ὁφείλουσι νὰ συμπρωτεύουσιν εἰς πᾶσαν ἐνέργειαν ἐξασφαλιστικὴν τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου.

3. Ὅπου δὲν ὑπάρχει διωρισμένος δικηγόρος τοῦ Δημοσίου ἢ Δ.Ν.Υ. δύναται ν' ἀναθέσθαι τὴν δι' ὠρισμένην ὑπόθεσιν ὑπεράσπισιν τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου εἰς δικηγόρους ἢ δικολόβους ἀμειβομένους ἐκάστοτε κατὰ τὰς περὶ ἀμοιβῆς τῶν δικηγόρων τοῦ Δημοσίου διατάξεις τοῦ Κώδικος περὶ δικηγόρων (Α.Ν. 2374) 40 ἄρθρ. 18 παρ. 1, 10 παρ. 5 καὶ 19 παρ. 1, 2 καὶ 3).

*Ἄρθρον 4.

1. Διὰ τὴν ἐνώπιον πάντων ἐν γένει τῶν δικαστηρίων καὶ δικαστικῶν ἢ διοικητικῶν ἀρχῶν παραστάσιν καὶ ἐκπροσώπησιν τοῦ Δημοσίου, τοῦ Ταμείου Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου ὑπὸ τοῦ κυρίου προσωπικοῦ τῆς Δ.Ν.Υ. ὡς καὶ διὰ τὴν ὑπογραφήν ἢ κατάθεσιν ἀγωγῶν καὶ παντὸς εἴδους δικογράφου ἢ ἐνδίκου μέσων, δὲν ἀπαιτεῖται ἔγγραφος γενικὴ ἢ εἰδικὴ πληρεξουσιότης, ἀρκούσης τῆς βεβαιώσεως τῆς ταυτότητος τῶν παριστάμενων διὰ δελτίου ταυτότητος ἐπικυρουμένου διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Διευθ. τοῦ Δ.Ν.Υ. καὶ φέροντος τὴν φωτογραφίαν τοῦ κατόχου. Διὰ τοῦ δελτίου τούτου, ἀναγνωσμένου ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους πιστοποιεῖται ἡ ἰδιότης καὶ ταυτότης τοῦ εἰκονιζομένου, ἥτις καὶ ἀρκεῖ πρὸς νομιμοποίησιν τοῦ κυρίου προσωπικοῦ τῆς Δ.Ν.Υ.

2. Ὁ ὁπωσδήποτε ἀφιστάμενος τῆς ὑπηρεσίας τῆς προεδρίας αὐτῶν δικαίωμα πρὸς δικαστικὴν ἐκπροσώπησιν τοῦ Δημοσίου ὑπέλληλος ὁφείλει νὰ ἐπιστρέψῃ ἀμελλητῇ εἰς τὴν Δ.Ν.Υ. τὸ δελτίον ταυτότητός του, περὶ τοῦ ἀναγχοῦ τοῦ ὁποίου εἰδοποιούνται ὑπὸ τῆς Δ.Ν.Υ. καὶ αἱ δικαστικαὶ ἀρχαὶ τῆς περιφερείας.

3. Διὰ τὴν παραστάσιν πρὸς νομιμοποίησιν τῶν δικηγόρων τοῦ Δημοσίου κατὰ πᾶσαν ἐν γένει δικαστηριακὴν αὐτῶν ἐνέργειαν ἐν τῇ προδικασίᾳ καὶ τῇ κυρίᾳ διαδικασίᾳ ἀπαιτεῖται ἔγγραφος πληρεξουσιότητος χορηγουμένη εἴτε ἀπ' αὐθείας ὑπὸ τῆς Δ.Ν.Υ. εἴτε ὑπὸ τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων, διευθυντῶν, ταμείων, δασαρχῶν ἢ τελωνῶν, κατὰ τὴν ἀρμοδιότητά των καὶ τὰς παρεχομένας ὑπὸ τῆς Δ.Ν.Υ. ὁδηγίας.

4. Ἡ πρὸς παραστάσιν τοῦ Δημοσίου παραγγελία τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπέχει τόπον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 94 τῆς Πολ. Δικονομίας ἀπαιτουμένης πληρεξουσιότητος (Α.Ν. 2374) 40 ἄρθρ. 12 παρ. 1, Δ. 8 Σεπτεμβρίου 1940 ἄρθρ. 15 παρ. 1 καὶ 2, Ν. (ΩΛΖ) 1880 ἄρθρ. 2 (Β. Δ. 8) 13 Νοεμβρίου 1918 ἄρθρ. 4).

*Ἄρθρον 5.

1. Μόνον αἱ πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 24) 28 Μαρτίου 1867 καὶ ὑπὸ τοῦ ὀνόματι ΡῆΓ' Νόμου γινόμεναι κοινοποιήσεις οἰουδήποτε δικο-

γράφου ἐπὶ δικῶν τοῦ Δημοσίου παράγουσι νομίμως συνεπίαις.

2. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζεται καὶ ὅταν τὸ Δημοσίον ἐκπροσωπηθῇ δικαστικῶς ἐκ μέρους ἄλλου, πλὴν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, εἴτε καὶ ἐκ μέρους τῶν διευθυντῶν ταμείων ἢ οἰκονομικῶν ἐφόρων ἢ τελωνῶν ἢ ἑτέρου οἰουδήποτε κρατικοῦ ὄργανου, τῆς πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιδόσεως ἀπαιτουμένης καὶ τότε ὡς προσθέτου τοιαύτης, ἐπὶ συνεπίαι ἀκυρότητος αὐτεπαγγέλτως ἐξεταζομένης. Ἡ ἀντίθετος διάταξις τοῦ ἄρθρου 88 ἐδ. 3 τοῦ ἀπὸ 24) 27 Ἀυγούστου 1931 Διατάγματος (περὶ κώδικος τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων) καταργεῖται (Ν. ΩΛΖ) 1880 ἄρθρ. 2 Α. Ν. 1919) 1939 ἄρθρ. 11, Ν. 2861) 1922 ἄρθρ. 1 καὶ Ν. Δ. 27 Σεπτεμβρίου 1922 ἄρθρ. 4).

*Ἄρθρον 6.

1. Αἱ πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἐπιδόσεις γίνονται ἐν τῷ οἰκίῳ ἐνῶ ἔδρασι ἢ Διευθυνσις Νομικῶν Ὑπηρεσιῶν (Δ.Ν.Υ.).

2. Τὰ ἀποδεικτικά τῶν πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ὡς ἐκπρόσωπον τοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ Ταμείου Ἐθνικοῦ Στόλου ἢ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου ἐπιδομένων δικαστικῶν ἀποφάσεων καὶ παντὸς εἴδους δικογράφου ὑπογράφει ὁ Διευθυντῆς τῶν Νομικῶν Ὑπηρεσιῶν (Ν. 1654) 1918 ἄρθρ. 6, Α. Ν. 2374) 1940 ἄρθρ. 1 καὶ 25 ἀοιθ. 2 καὶ Β. Δ. 8) 12 Σεπτεμβρίου 1940 ἄρθρ. 11 περιπτ. β').

*Ἄρθρον 7.

1. Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 145 παρ. 7 καὶ 596 ἐδαφ. γ' καὶ δ' τῆς Πολ. Δικονομίας, ὡς καὶ αἱ ὑπὸ τῶν κειμένων περὶ τοῦ ἐξ ἀδιαθέτου κληρονομικοῦ δικαιώματος τοῦ Κράτους καὶ περὶ διαχειρίσεως σχολαζουσῶν κληρονομιῶν διατάξεων διατάσσονται δημοσιεύσεις, ὅταν ταύτας ἐπιμελήται τὸ Δημοσίον, ἐνεργεῖν διὰ μόνου τοῦ δελτίου δικαστικῶν δημοσιεύσεων τοῦ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν, δις εἰς δύο κατὰ συνέξια φύλλα τούτου.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἀσφάτως ἐν ὁρίσθησιν ἤδη ἀρμοδίως πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 463) 1943 ἕτεροι ἐφημερίδες πρὸς δημοσίευσιν (Νόμος 463) 1943 ἄρθρ. 2).

*Ἄρθρον 8.

Ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐφόρους νὰ ἐγείρωσιν ἐν ὀνόματι τοῦ Δημοσίου ἢ τῆς περιουσίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου ἀγωγὰς, κυρίας ἢ προσθέτους παρεμβάσεις ἢ ἀνακονώσεις, νὰ προσβάλλωσι διὰ τριτανικῆς ἢ δι' οἰουδήποτε ἄλλου ἐνδίκου μέσου ἀποφάσεις καὶ νὰ διαρρίξωσι πληρεξουσίου δικηγόρους ἀνεγ εἰδικῆς πρὸς τοῦτο ἐντολῆς τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ.

Ἡ ἀκυρότης αὕτη ἀπαγγέλλεται καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος. Ἐξαιροῦνται μόνον αἱ περὶ προσωρινῶν μέτρων περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὑποαίτις δύναται καὶ ὁφείλουσι νὰ ἐνεργήσωσι οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι ἐπι παρορθεῖ ὁ νόμος, ὁφείλουσιν ὅμως ἐπὶ πειθαρχικῆς ποινῇ, ἐπιβαλλομένη ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἐπὶ τῇ βᾶσει ἐκθέσεως τῆς Δ.Ν.Υ. νὰ γνωστοποιήσιν τὴν τοιαύτην ἐνέργειάν των εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπ' ἧς ἐναρτήσεται. Τὴν καθῆκον τοῦτο, τῆς γνωστοποιήσεως ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῇ αὐτῇ ὡς ἀνω ποινῇ καὶ εἰς τοὺς ταμίαις ὡς ποὺς τὰς διεξαγομένας παρ' αὐτῶν δυνάμει τῶν περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστεροῦντων φόρους ὑποθέσεις (Ν. ΩΛΖ) 1880 ἄρθρ. 1 (Β. Δ. 8) 13 Νοεμβρίου 1918 ἄρθρ. 7).

*Ἄρθρον 9.

1. Οὐδεμίαν ἀγωγὴν κατὰ τοῦ Δημοσίου ἐπιτρέπεται νὰ ἐγγραφῆ πρὸς συζήτησιν εἰς τὸ πινάκιον τοῦ ἀρχαίου δικαστηρίου πρὸ τῆς παρελεύσεως μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς. Ἡ προθεσμίᾳ αὕτη δὲν δύναται νὰ συντηθῇ διὰ πράξεως τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου, εἰμὴ τῇ ἐγγράφῳ συναίνεσει τοῦ ἀντιπροσέπου τοῦ Δημοσίου.

2. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζεται εἰς πᾶσαν ἀνεξαιρέτως δικαστικὴν πράξιν καὶ ἐνέργειαν κατὰ

του Δημοσίου και πάσαν κλήτευσιν αὐτοῦ ἐνώπιον δικαστηρίων ἢ εἰσηγητῶν πρὸς διαξαγωγὴν ἀποδείξεων, ἐπὶ δὲ προέδρων καὶ εἰρηνοδικῶν ὡς καὶ πάσης ἄλλης δικαστικῆς ἀρχῆς, τηρουμένης πάντοτε ἐπὶ ποινῇ ἀμερότητος καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει μηχανικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς κλητεύσεως τοῦ Δημοσίου μέχρι τῆς ὠρισμένης πρὸς ἐμφάνισιν τοῦ ἡμέρας. Ἐφ' ὅσον δὲν ἐτηρήθη ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ ἀνωτέρω μηχανικῆς προθεσμίας πᾶσα πράξις ἢ κλήτευσις κατὰ τοῦ Δημοσίου εἰς ἐλάσσονα χρόνον εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος, οὐδὲ συγχωρεῖται ἐρημοδικία κατὰ τοῦ Δημοσίου πρὸ τῆς παρελεύσεως μὴνός ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς κλητεύσεώς του. Σύντηξις τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, μέχρι τὸ πολὺ τοῦ ἡμίσεως δύναται γὰρ γίνῃ μόνον ἐν προηγουμένη ἐγγράφῳ συναίνεσι τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου. Ἐξαιρετικῶς ἐπὶ προσωρινῶν μέτρων καὶ συντηρητικῶν ἀποδείξεων, ἢ ἀνωτέρω προθεσμία εἶναι δεκαήμερος καὶ ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν κοινοποιήσεως τῆς κλήσεως πρὸς ἐμφάνισιν.

3. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἔχουσι ἐφαρμογὴν πάντοτε ἐπὶ οἰσαδῆποτε δίκης τοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου ἢ τοῦ Ταμείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου ἢ τῶν ἄλλων γαμικῶν προσώπων τῶν ἐπὶ δικαστηρίου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ ἐτέρου Ὑπουργοῦ ἐκπροσωπούμενων, ἀσχέτως τοῦ εἶδους τῆς διαδικασίας τοῦ ἐκπροσωπούμενος τὸ Δημοσίον κρατικοῦ ὄργανου καὶ τοῦ δικάζοντος δικαστηρίου ἢ δικαστοῦ. Ἐξαιρετικῶς α) ἐπὶ ἀνακοπῶν ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικοῦ ἢ προέδρων πρωτοδικῶν κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 68 τοῦ Κώδικος τῶν νόμων «περὶ εἰσπράξεις τῶν δημοσίων ἐσόδων» διατεταγμένα καὶ αἰτήσεων ἀναστολῆς ἐπισυδουμένης διοικητικῆς ἐκτελέσεως κατὰ τὴν παρ. 4 στοιχείου Α' τοῦ ἰδίου ἄρθρου 68, β) ἐπὶ συντηρητικῶν ἀποδείξεων καὶ γ) ἐπὶ αἰτήσεων παρατάσεως προθεσμίας ὑποβαλλομένων ἐνώπιον τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ εἰρηνοδικοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 198 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἢ προθεσμίας κλητεύσεως τοῦ Δημοσίου εἶναι δεκαήμερος (Ν. 473) 1914 ἄρθρ. 12 παρ. α' Ν. Δ. 11) 12 Ἰανουαρίου 1923 ἄρθρ. 1 καὶ Α. Ν. 675) 37 ἄρθρ. 4 παρ. 2).

* Ἄρθρον 10.

Αἱ προθεσμιαὶ πρὸς ἀσκῆσιν ἐνδίκων μέσων, πρὸς δὴλωσιν ἐπὶ κατασχέσεων εἰς χεῖρας τοῦ Δημοσίου ὡς τρίτου καὶ αἱ πάσης ἄλλης φύσεως νόμοι καὶ δικαστικαὶ προθεσμιαί, ἐὰν ὀρίζονται βραχύτεροι τῶν τριάκοντα ἡμερῶν, εἶναι διὰ τὸ Δημοσίον διαρκείας τριάκοντα ἡμερῶν. Παρέκτασις τῆς προθεσμίας ταύτης λόγω ἀποστάσεως χωρεῖ ὡς αἰκίς ἐν τῷ λόγω ὀρίζεται τοιαύτη. Ἐξαιρετικῶς ἐπὶ συντηρητικῶν μέτρων ἢ προθεσμίας πρὸς ἐμφάνισιν εἶναι δεκαήμερος, ἐπὶ δὲ προσωπικῆς κρατήσεως εἶναι πενθήμερος (Ν. Δ. 22 Ἀπριλίου) 16 Μαΐου 1926 ἄρθρ. 28).

* Ἄρθρον 11.

Εἰς πάσας τὰς δίκας τοῦ Δημοσίου οὐδεμία ἀπολύτως τελεῖται κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν δικαστικῶν διακοπῶν προθεσμίας εἰς βάρους τοῦ Δημοσίου, οὔτε διὰ τὴν ὑπὸ τούτου ὡς τρίτου ἀσκῆσιν δηλώσεων, οὔτε διὰ τὴν ἔγερσιν ἀγωγῶν, παρεμβάσεων καὶ προσεπιλήσεων οὔτε τέλος διὰ τὴν ἀσκῆσιν οἰουδῆποτε ἐνδίκου μέσου ἢ ἐξέτασιν μαρτύρων, πᾶσα δὲ τοιαύτη προθεσμια, ἀρξαμένη πρὸ τῶν διακοπῶν, ὡς καὶ ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων ἀνατέλλονται κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν. Ἐξαιρετικῶς ἢ πρὸ τῶν διακοπῶν ἀρξαμένη ἐξέτασις μάρτυρος δύναται γὰρ συνεχισθῆ καὶ κατὰ τὰς διακοπὰς μόνον ἐν αἰτήσῃ τούτου τὸ Δημοσίον (Α. Ν. 1539) 38 ἄρθρ. 35 καὶ Α. Ν. 1557) 39 ἄρθρ. 4 παρ. 1).

* Ἄρθρον 12.

1. Προκειμένου περὶ μαρτύρων κλητευομένων ἐν πολιτικῇ δίκῃ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ Ταμείου Ἐθνικοῦ Στόλου ἢ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου καὶ μὴ προσερχομένων ἢ ἀρνούμενων τὴν κατάθεσιν ἢ τὴν δόσιν τοῦ ὅρκου, ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 314 Πολ. Δικ. ποινῇ λιπομαρτυρίου αὐθάνεται μέχρι τοῦ δεκαπλάσιου. Ἄν οἱ μάρτυρες οὗτοι κέκτηνται τὴν ιδιότητα δημοσίου ἢ κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπρέτου, ἢ μὴ προσέλευσις των ἢ ἡ ἄρνησις τῆς μαρτυρίας των ἢ τῆς ὀρκωδοσίας των θεωρεῖται πρᾶσι βάρυ πειθαρχικὸν παράπτωμα διωκόμενον κατὰ τὰς

κειμένους περὶ τούτων διατάξεις καὶ συνεπαγόμενον πειθαρχικὴν ποινὴν μέχρι καὶ τῆς προσωρινῆς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀπολύσεως διὰ χρόνον μὴ ὑπερβαίνοντα τὸ ἔτος.

2. Οἱ κλητευόμενοι ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν ἀνωτέρω δύο νομικῶν προσώπων καὶ ἐμφανιζόμενοι μάρτυρες, ἐφ' ὅσον δὲν κέκτηνται τὴν ιδιότητα δημοσίου ὑπαλλήλου, λαμβάνουν ἐπὶ τῇ αἰτήσει των τὰ πρὸς μετακίνησιν ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς των εἰς τὸν τόπον ἐνθα καλοῦνται πρὸς ἐξέτασιν ὁδοπορικὰ αὐτῶν ἔξοδα, ἐπὶ δὲ καὶ ἀποζημιῶσιν ἀναλόγως τῆς διατεθείσης χρονοτριβῆς των, ἀμφοτέρων τούτων ἐκκαθαριζομένων ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ εἰσηγητοῦ. οὐ ἐνώπιον ἐκλήθησαν καὶ ἐνεφανίσθησαν, ἐπὶ τῆς κοινοποιήσεως αὐτοῖς κλήσεως ἧτις μετὰ τῆς ἐπ' αὐτῆς ἐκκαθαρίσεως ἀποτελεῖ δικαιολογητικὸν διὰ τὴν καταβολὴν τῶν δαπάνημάτων.

3. Ἡ ἐκκαθάρισις τῆς δαπάνης ταύτης ἐνεργεῖται ἄνευ τῶν ἐν τῇ διατιμῆσει περιορισμῶν, οὐχὶ ὅμως εἰς ποσὴν ἡμεραργίας μαζῶν τῶν δραχ. 5.000 δι' ἐκάστην ἡμέραν διατεθείσης χρονοτριβῆς ἢ κλάσμα αὐτῆς, οὐδ' εἰς ἀριθμὸν ἡμεραργιῶν μείζονα τῶν πέντε, ἢ δὲ πληρωμὴ γίνεται ὑπὸ τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 1935 Α. Ν. «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 128 τῆς Ποιν. Δικονομίας» διαχειριστοῦ τῆς παγίας προκαταβολῆς πρωτοδικαίων ἐκ τῆς κεχορηγημένης αὐτῷ εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ Α. Νόμου παγίας προκαταβολῆς. Τὰ ἄρθρα β' ἐδ. β' καὶ ἐπ. 4, 5, 6 καὶ 7 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνω Ἀναγκ. Νόμου ἐφαρμίζονται κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ τῶν δαπανημάτων τούτων.

4. Προκειμένου περὶ μαρτύρων δημοσίων ὑπαλλήλων ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ κειμενῆ διατάξεις περὶ ὁδοπορικῶν ἐξόδων καὶ ἀποζημιώσεως τῶν διὰ λόγους ὑπηρεσίας μετακινουμένων δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων.

5. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσι τὰ ἐν ἄρθρ. 314—316 τῆς Πολ. Δικ. ὀριζόμενα (Α. Ν. 1051) 38 ἄρθρ. 1 καὶ Ν. 463) 1943 ἄρθρ. 4).

* Ἄρθρον 13.

1. Οἱ εἰς τὸ Δημοσίον ἐπιβαλλόμενοι διὰ δικαστικῶν ἀποφάσεων ὄγκοι δίδονται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ Ὑπουργείου τούτου. Κατὰ πάσαν περίπτωση, ὁ τοιοῦτος ὄγκος διατυπῶνται ὑπὸ τὸν τύπον τοῦ πιστεύειν καὶ μὴ γιγνώσκω, εἰς τὴν τροποποίησιν δὲ ταύτην τοῦ τύπου δύναται γὰρ προεῖ ὁ Ὑπουργὸς κατὰ τὴν δόσιν τοῦ ὄγκου καὶ ἐν τῇ περιπτώσει κατὰ τὴν ὅποιαν διετυπώθη ἄλλως, χωρὶς γὰρ εἶναι ἀναγκαῖον γὰρ προκληθῆ εἰδικὴ περὶ τούτου ἀπόφασις.

2. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου κατόπιν ἐγγράφου πληρεξουσιότητος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν παρεχομένης διὰ πράξεώς του ἐνημοσιουμένης ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, δίδει ἐν τῷ καταστήματι τῆς Α. Ν. Υ. τοῦς εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ὑπὸ τὴν ιδιότητά του ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου ἐπιβαλλομένους διὰ δικαστικῶν ἀποφάσεων ὄγκους ἐν ἀστικῆς δίκης, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν κειμένων περὶ τῶν ἐπὶ τὸ Δημοσίον ἐπιβαλλομένων ὄγκων εἰδικῶν διατάξεων (Ν. 2157) 1881 ἄρθρ. 1 Β. Δ. 8) 13 Νοεμβρίου 1918 ἄρθρ. 19 καὶ Α. Ν. 2374) 1940 ἄρθρ. 9 παρ. 1 ἐδ. δ').

* Ἄρθρον 14.

Ἐπὶ δίκων τοῦ Δημοσίου κατὰ συνέπειαν ἐκτίμησεως ἀποδείξεων καὶ πρὸς τυχὸν συμπλήρωσιν αὐτῶν δὲν ἐπιβάλλεται δικαστικὸς ὄγκος εἰς τὸ Δημόσιον, ἀλλὰ τὸ δικαστήριον ἀποφασίζει ὀριστικῶς ἄνευ τοιαύτου, ἐφ' ὅσον κατέληξεν εἰς ἐκτίμησιν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει ὁ ἀντίδικος τοῦ Δημοσίου δὲν στερεῖται τοῦ δικαίωματος γὰρ ἐπαγάγη εἰς αὐτὸ ὄγκον πρὸς ἀπόδειξιν θεάματος πρὸς τὴν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου γινουμένου ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου ἐκτίμησιν τῶν ἀποδείξεων (Ν. 4875) 1931 ἄρθρον. 8).

* Ἄρθρον 15.

Διὰ τῆς ἀποφάσεως δι' ἧς ἐπιβάλλεται ὁ ὄγκος ὀρίζεται ἢ πρὸς ὀρκωδοσίαν ἡμέρα, ἧτις πάντοτε πρέπει γὰρ συμπίπτῃ

μετά χρονικόν διάστημα τριάκοντα τουλάχιστον ημερών από τῆς κοινοποιήσεως τῆς δηλώσεως, προθεσμία δὲ πρὸς δήλωσιν οὐδέποτε δύναται νὰ ταχθῆ ἑλάσσων τῶν τριάκοντα ημερῶν. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὀρίζεται ὡς εἰσηγητῆς πρὸς δόσιν τοῦ ὄρκου εἰς τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ πρωτοδικῶν ἢ πᾶρθερος τοῦ αὐτοῦ πρωτοδικείου, πρὸ οὐδεῖποτε δικαστηρίου τοῦ Κράτους καὶ ἂν ἐπιβάλλεται ὁ ὄρκος οὗτος. Διὰ τῆς κοινοποιουμένης δηλώσεως ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ὀρίζεται τὸ χρονικὸν σημεῖον κατὰ τὸ ὁποῖον τῆς παρὰ τοῦ δικαστηρίου ταχθείσης ἡμέρας δοθῆσεται ὁ ὄρκος, γνωστοποιεῖται δὲ τοῦτο εἰς τὸν διορισθέντα εἰσηγητῆν, καὶ εἰς τὸν ἀντίδικον ἢ τὸν πληρεξούσιόν του, ὅστις καλεῖται νὰ παρασταθῆ εἰς τὴν ὀρκωδοσίαν. Τὸ χρονικὸν τοῦτο σημεῖον δὲν δύναται νὰ περιλάβῃ διάρκειαν μείζονα τῆς ἡμισείας ὥρας, ἐγκύρως δὲ λογίζεται δοθεὶς ὁ ὄρκος ὁποτεδήποτε δοθῆ ἔντος τοῦ χρονικοῦ τούτου σημείου. Αἱ γενόμεναι τυχρὸν ἀντιρρήσεις καταχωρίζονται ἐν τῇ συνταχθησομένῃ ἐκθέσει, διὰ τὸ κύρος τῆς ὁποίας ἀπαιτεῖται νὰ προσληθῆ ὁ Γραμματεὺς τοῦ ἐν Ἀθῆναις πρωτοδικείου, ἢ εἰς τῶν μονίμων ἀναπληρωτῶν του. Ὁ εἰσηγητῆς διαβιβάζει τὴν ἐκθεσιν ταύτην εἰς τὸ δικαστήριον παρὰ τῷ ὁποίῳ εἶναι ἐγκριμῆς ἢ διαφορά. Ὡς πρὸς τοὺς ὄρκους τοὺς ἐπιβληθέντας δι' ἀποφάσεως, ἐκδοθείσης πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου 1271 ἐφαρμόζονται τὰ πρὸ τούτου ἔχοντα (Ν. 2127) 1881 ἄρθρ. 2 καὶ 3, Ν. 473) 1914 ἄρθ. 12 παράγ. α' (Β. Δ. 8) 13 Νοεμβρίου 1918 ἄρθρ. 18 καὶ 20) Ν. Δ. 11) 12 Ἰανουαρίου 1923 ἄρθρ. 1 καὶ Α. Ν. 675) 1937 ἄρθ. 4 παραγρ 2).

Ἄρθρον 16.

Οἱ εἰς τοὺς ἐπαρχιακοὺς ταμίαις, ὡς ἐκπροσωποῦντας τὸ Δημόσιον καὶ εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐφόρους ἐπιβαλλόμενοι διὰ δικαστικῶν ἀποφάσεων ὄρκου, ἐκτὸς ὅταν πρόκειται περὶ προσωπικῆς τῶν ἐνεργείας, διατυπώνονται κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ὑπὸ τὸν τύπον τοῦ πιστεύειν καὶ μὴ γιγνώσκειν, εἰς τὴν τροποποίησιν δὲ ταύτην τοῦ τύπου δύναται νὰ προβῶσιν οἱ οἰκ. ἐφοροὶ καὶ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι καὶ ἐν ἡ περιπτώσει διευτυπῶθῃ ἄλλως, χωρὶς νὰ εἶναι ἀναγκαῖον νὰ προσληθῆ εἰδικὴ περὶ τούτου ἀπόφασις (Ν. ΓΕ) 1905 ἄρθρ. 3 παρ. β' (Β. Δ. 8) 13 Νοεμβρίου 1918 ἄρθρ. 21).

Ἄρθρον 17.

1. Ἐπὶ τῶν δηλώσεων τοῦ Δημοσίου, τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου καὶ τοῦ Ταμείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου ἐπὶ τῶν εἰς χεῖρας των, ὡς τρίτων, ἐπιβαλλομένων κατασχέσεων, δὲν ἐπέρχονται αἱ συνέπειαι τοῦ ἀρθροῦ 931 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἐν παραλείψει προσφοράς των πρὸς ἔνορκον τῶν δηλώσεων των τούτων ἐνίσχυσιν.

2. Πᾶσα κατάσχεσις χρημάτων ὀφειλομένων ἀπὸ τὸ Δημόσιον, πᾶσα δήλωσις τῆς παραχωρήσεως ἢ μεταβιβάσεως αὐτῶν εἰς τρίτα πρόσωπα, καὶ ἐν γένει πᾶσα πράξις τεινοῦσα νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πληρωμὴν αὐτῶν πρέπει νὰ γίνηταί παρὰ τοῖς ταμίαις ἐκεῖνοις, πρὸς τοὺς ὁποίους ἐπιδίδονται τὰ περὶ πληρωμῆς αὐτῶν ἐντάλματα, ἀλλ' εἰδοποιεῖται συγχρόνως καὶ τὸ Ὑπουργεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάγεται ἢ διαπᾶν ἐπὶ τῆς πληρωμῆς τῆς ὁποίας γίνεται ἢ κατάσχεσις. Πᾶσα κατάσχεσις ἢ δήλωσις γενομένη κατ' ἄλλον τρόπον, εἶναι ἀκυρὸς καὶ θεωρεῖται ὡς μηδέποτε λαβοῦσα χώραν.

3. Αἱ εἰρημέται κατασχέσεις ἢ δηλώσεις ἔχουν κύρος καὶ φέρουν ἀποτελέσματα μόνον ἐπὶ πέντε ἔτη, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐγένοντο, ἐκτὸς ἐὰν ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ ἀναγενοῦσιν. Ὅποιοδήποτε πράξις, σύμβασις ἢ δικαστικὴ ἀπόφασις καὶ ἂν λάβῃ χώραν ἐν τῷ μεταξύ ἐπ' αὐτῶν, δὲν μεταβάλλει τὴν ἀνωτέρω διάταξιν, ἐπομένως μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν πέντε ἐτῶν διαγράφονται (Νόμος 463) 1943 ἄρθρ. 3 καὶ Ν. 216') 1882 ἄρθρ. 86 καὶ 87).

Ἄρθρον 18.

1. Καθ' ὅς δικας παρίστανται οἱ Νομικοὶ Σύμβουλοι, εἴτε ἐπ' ἀκρατηρίου, εἴτε ἐκτὸς τούτου, ἐπιδικάζονται δικαστικὰ ἔξοδα ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς περιουσίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, κατὰ τὰ περὶ δικηγορικῶν ἀμοιβῶν ἰσχύοντα. Αἱ περὶ τούτων γινόμεναι ἐν τοῖς πινακίοις τῶν Δικαστη-

ρίων ἐγγράφαι τῶν ὑποθέσεων ἀπαλλάσσονται τελῶν χαρτί-σῆμου.

2. Ἄπαν τὸ κύριον προωπικὸν τῆς Δ. Ν. Γ. ὡς καὶ οἱ κατὰ τὸ ἀρθρ. 19 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2374) 1940 Α. Ν. ἐπιγρητοί, παριστάμενοι ἐνώπιον δικαστηρίου ἢ δικαστοῦ ἐν τῇ ἰδιότητι πληρεξουσίου τοῦ Δημοσίου, ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς εἰσφορᾶς ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν καὶ οὐδεῖποτε ἄλλου γενικοῦ ἢ εἰδικοῦ τέλους (Ν. ΑΚΑ ἄρθρ. 24, 11. Δ. 28 Ἰουλίου 1941 ἄρθρ. καὶ Α. Ν. 2374) 1940 ἄρθ. 27).

Ἄρθρον 19.

1. Ἐπὶ ἀντιδικίας πρὸς τὸ Δημόσιον τέλη προκαταβάλλονται μόνον ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου τοῦ Δημοσίου αἰτοῦντος, ἐνέχοντος, ἀνακόπτοντος, ἐκκαλοῦντος ἢ ἀναιρεσειόντος καὶ ἐν γένει καταδικῶντος, ἐπιδικαζόμενα αὐτῷ ἐν περιπτώσει ἤττης τοῦ Δημοσίου μετὰ τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ καταβαλλόμενα μετὰ κοινοποίησιν ἐπιταγῆς ἐξ ἀπογράφου τῆς ἀποφάσεως δι' ἐντάλματος μὲν τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργεῖου καὶ ὁμοῦ μετὰ τῆς ἐπιδικαζομένης ἀπαιτήσεως, δι' ἐντάλματος δὲ τοῦ Ὑπουργεῖου τῶν Οἰκονομικῶν ὅταν ἐπιδικάζονται μόνον δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη.

2. Ἐν περιπτώσει ἤττης τοῦ ἀντιδίκου τοῦ Δημοσίου, ἢ βεβαίωσις τῶν τελῶν ἐπιδικᾶται ὁμοῦ μετὰ τῶν ἐπιδικαζόμενων τῷ Δημοσίῳ δικαστικῶν ἐξόδων, ὡς καὶ τῶν ὀφειλομένων ἀπ' ἀρχῆς τῆς δίκης καὶ μὴ βεβαιωθέντων τελῶν, ἐπιμελεῖα τῆς Δ. Ν. Γ. βάσει τῆς κοινοποιηθείσης ἐπιταγῆς ἐξ ἀπογράφου ἢ βάσει ἀποσπασμάτων τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων.

3. Ἐν περιπτώσει ἤττης τοῦ Δημοσίου αἰτοῦντος, ἐνέχοντος, ἐκκαλοῦντος, ἀναιρεσειόντος, ἀνακόπτοντος καὶ ἐν γένει καταδικῶντος, τέλη οὔτε ἐκκαθαρίζονται, οὔτε εἰσπράττονται.

4. Ἐπὶ διεξαγωγῆς ἀποδείξεων παντὸς εἴδους μόνον διὰ τὴν αἰτήσιν τοῦ Δημοσίου ἐνεργουμένην δὲν προκαταβάλλονται τέλη, ἢ δὲ ἐκθεσις συντάσσεται ἀτελῶς προκειμένης ἐξετάσεως μάρτυρος τοῦ Δημοσίου ἢ βεβαιώσεως πραγματογνωμοσύνης αὐτοψίας κλπ. αἰτήσιν τοῦ Δημοσίου βαρυνομένου δι' αὐτῆς (Ν. Δ. 28 Ἰουλίου 1931 ἄρθρ. 36 παρ. 1—4).

Ἄρθρον 20.

Τῆς καταβολῆς τοῦ ἐν ἀρθρῷ 1 τοῦ Α. Ν. ὑπ' ἀριθ. 286) 20 εἰδικοῦ ἐνόμου ἀντιγραφικῶν ἀπαλλάσσονται τὰ δι' ὑποθέσεως τοῦ Δημοσίου, τοῦ Ταμείου Ἐθνικοῦ Στόλου, τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου καὶ γενικῶς τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ἅτινα παρίτανται ἐπὶ Δικαστηρίοις διὰ τῶν Νομικῶν Συμβούλων οὐ Κράτους, χορηγούμενα εἰς ταῦτα ἀντίγραφα, ἀπόγραφα, ἀποσπάσματα ἢ πιστοποιητικά (Α. Ν. 386) 1930 ἄρθρον 6).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ'.

Γενικαὶ Οὐσιαστικοῦ Δικαίου διτάξεις.

(νεωτέρων νόμων)

Ἄρθρον 21.

Ὁ νόμιμος καὶ ὁ τῆς ὑπερμερίας τόκος πάσης τοῦ Δημοσίου ὀφειλῆς, ὀρίζεται εἰς 6 % ο ἑτησίως, πλὴν ἐὰν ἄλλως ὁρίσθῃ διὰ συμβάσεως ἢ εἰδικοῦ νόμου. Ὁ εἰρημένος τόκος ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς (Νόμος ΧΑ) 1877 ἄρθρ. 1 καὶ (ΠΟΕ) 1909 ἄρθρ. 1, ἄρθρ. 24 Δ) τος 8) 13 Νοεμβρίου 1918).

Ἄρθρον 22.

Τόκος ἐπὶ τόκων ἢ ἄλλων προσόδων, ὡς μισθωμάτων, εἰσδημάτων, διηγεκῶν ἢ προσκαιρῶν, ὀφείλεται : 1) ἐὰν συμφωνηθῇ τοιοῦτος, ἢ 2) ἐὰν ζητηθῆ δι' ἀγωγῆς, κατ' ἀποστέρως δὲ τὰς περιπτώσεις ταύτας μόνον ἐπὶ τῶν καθυστερουμένων τοιοῦτων ἐπὶ ὀλόκληρον τουλάχιστον ἔτος ἢ ἐπὶ μίαν χρῆσιν ὡς πρὸς τὸ Δημόσιον.

Ἡ περὶ πληρωμῆς τοιοῦτου τόκου συμφωνία πρέπει νὰ γίνηται ἢ δὲ ἀγωγή νὰ ἐπιδίδηται μετὰ τὴν λήξιν τοῦ ἀνωτέρου ἔτους ἢ τῆς χρήσεως (Νόμος 23Ε') 1882 ἄρθρ. 3 παράγ. α, β καὶ γ, Β. Δ. 8) 13 Νοεμβρίου 1918 ἄρθρον 27).

Ἄρθρον 23.

Ὀφείλεται τοῦ Δημοσίου, τυχόντες ἐξ οὐκαθῆποτε αἰτίας πιστωταὶ αὐτοῦ, δὲν δικαιοῦνται τόκων ὑπερμερίας ἐπὶ

ισοπέσου προς το χρέος των απαιτήσεως και ἐφ' ὅσον ἀπηλλάγησαν τῆς κατβολῆς τῶν ἀναλογημάτων εἰς τὸ χρέος τῶν τόκων ὑπερημερίας καὶ προσθέτων τελῶν (Α. Ν. 1537) 1938 ἄρθρον 4 παραγρ. 2).

Ἄρθρον 24.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπως διατάξῃ τὴν πληρωμὴν εἰς ἀλλοδαποὺς οἴκους τόκων μὴ ὑπερβαίνοντων τὰ ὄρια ὀφειλομένων δὲ αὐτοῖς λόγω τῆς καθυστέρησεως τῆς πληρωμῆς τοῦ ἀντιτίμου τῶν παρ' αὐτῶν προμηθευθέντων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον εἰδῶν καὶ ὕλικῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1912 καὶ ἐντέσθαι (Νομοθ. Β. Δ. 20 Δ) ἔριου 1917 δυνάμει τοῦ Νόμου 848 ἄρθρ. μόνον «Β. Δ. 8) 13 Ν) ἔριου 1918 ἄρθρ. 25»).

Ἄρθρον 25.

Μετὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου ΓΤΟΕ' (26 Οκτωβρίου 1909) καταβάλλεται ἡ αὐτὴς πόκος τῶν β ο)ο καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ κατὰ τοῦ Δημοσίου ἰσχυιζόμενων, μὴ ἐξαιρουμένων οὐδὲ τῶν τελεσιδικίως ἀνεγνωρισμένων, ὑπὲρ ὧν ἀνώτερος ἐπεδικάσθη τόκος (Ν. ΓΤΟΕ' τοῦ 1909 ἄρθρ. 2 «Β. Δ. 13 Ν) ἔριου 1918 ἄρθρ. 26»).

Ἄρθρον 26.

Πλὴν τῆς φητῆς διατάξεως τοῦ Νόμου οὐδεὶς τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου δύναται ν' ἀντιτάξῃ συμφηρισμὸν ἀπαιτήσεως αὐτοῦ ἐναντι χρέους τοῦ πρὸς τὸ Δημόσιον. Κατ' ἐξαιρέσειν ἐπιτρέπεται συμφηρισμὸς ἀπαιτήσεων ἐξ ἐπιστροφῆς χρημάτων καταβληθέντων εἰς τὸ Δημόσιον Ταμείον ἀχρεωσότητος ἢ ὑπὸ αἴρεσειν πληρωθεῖσαν (Δ. 24) 27 Αὐγούστου 1931 ἄρθρον 87).

Ἄρθρον 27.

1. Παραγράφεται πρὸς ὄφελος τοῦ Κράτους καὶ ἐξαλείφεται πᾶν χρέος τοῦ Δημοσίου, ἐὰν δι' ἔλλειψιν ἀποχρώσεως δικαιολογήσεως δὲν ἀνεγνωρίσθη, δὲν διατάχῃ ἢ πληρωμῇ αὐτοῦ καὶ δὲν ἐπληρώθη, ἐντὸς πέντε ἐτῶν ἀφ' ἧς τὸ πρῶτον ἐγεννήθη τὸ πρὸς ἀγωγήν δικαίωμα. Ἡ διατάξις αὕτη δὲν ἰσχύει εἰς τὰς περιπτώσεις διὰ τὰς ὁποίας νόμοι, εἰδικὰ διατάγματα, ἢ συμβόλαια προσηύωρισαν μικροτέραν ἢ συντομωτέραν προθεσίαν ἐκπτώσεως.

2. Δὲν ἰσχύει προσέτι ὡς πρὸς τὰ χρέη, τὰ ὁποῖα δὲν ἐπληρώθησαν ἐντὸς προδιωρισμένης προθεσμίας, δι' ἐμπόδια προελθόντα ἐκ μέρους τῶν ἀρχῶν ἢ τῶν ὁποίων ἢ πληρωμῇ ἀνεβλήθη δι' ἀρξαμένην δίκην. Ἐκαστος πιστωτῆς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ καὶ λάβῃ ἀπὸ τῶν ἀρμόδιων ἀποδεικτικῶν περὶ τῆς ἐμπροθέσου αἰτήσεώς του καὶ τῆς παρουσιάσεως τῶν τίτλων τοῦ δικαιώματός του (Ν. ΣΙΒ' 1852 ἄρθρα 69 καὶ 70, Ν. ΧΑ) 1887 ἄρθρ. 3).

Ἄρθρον 28.

Αἱ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν καὶ τῶν στρατιωτικῶν ἐν γένει προσωπικαὶ ἀγωγαὶ κατὰ τοῦ Δημοσίου ἐνεκὰ ἀπολύσεως, καθυστέρησεως μισθῶν καὶ ἄλλων ἀποδοχῶν, ἢ παραθέσεως τῶν περὶ προθεσμίας ἢ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατοῦ τῆς ἑκείνης καὶ τῆς θάλασσης νόμων παραγράφονται, τῶν μὲν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν μετὰ τὸν ἔτος, τῶν δὲ λοιπῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν μετὰ διατίαν, ἀφ' ἧς κατὰ πρῶτον ἐγεννήθη τὸ πρὸς ἀγωγήν δικαίωμα, πλὴν ἐὰν ἡ ἀπαίτησις ἀνεγνωρίσθη παρὰ τοῦ Δημοσίου, ὅπως παραγράφονται μετὰ ἡστίαν ἀπὸ τῆς ἀναγνωρίσεως, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 69 καὶ 70 τοῦ περὶ Δημοσίου Δομιστικοῦ νόμου. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσι ἐπὶ ἀγωγῶν προερχομένων ἐκ τῶν περὶ κατάδικσεως τῆς ληστείας νόμων (πρὸβλ. καὶ εἰδικωτέρας παραγράφας ὡς ἄρθρ. 79—88 τοῦ περὶ Δημοσίου Δομιστικοῦ νόμου ΣΙΒ' τοῦ 1852, ἄρθρ. 2 τοῦ Ν. 5127) 1931 ἄρθρ. 67, 68 Δ) τος 31) 10) τοῦ 1935 «περὶ πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων» ὡς καὶ Ν. Δ. ὕπ' ἀριθ. 1195) 1942 «περὶ παραγραφῆς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καταθέσεων παρὰ Τραπεζίας καὶ ἄλλων τινῶν ἀξιώσεων καὶ ἀπαιτήσεων». (Νόμος ΧΑ) 1887 ἄρθρ. 2 «Β. Δ. 8) 13 Ν) ἔριου 1918 ἄρθρ. 28»).

Ἄρθρον 29.

1. Πᾶν χρέος πρὸς τὸ Δημόσιον παραγράφεται μετὰ ἡστίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐκτεθειώθη τελεσιδικίως ὡς δημόσιον ἔσοδον.

2. Κατ' ἐξαιρέσειν α') τὰ χρέη πρὸς τὸ Δημόσιον ἐκ παρακρατηθέντων ἢ εἰσπραχθέντων διὰ λογαριασμῶν τοῦ Δημοσίου φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων καὶ β) τὰ χρέη πρὸς τὸ Δημόσιον ἐξ εἰσαγωγικῶν δασμῶν καὶ τελῶν ἐν γένει εἰσπραττομένων ἐν τοῖς Ἰσλαμικοῖς, παραγράφονται μετὰ ἡστίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐγεννήθη ἢ πρὸς εἰσπραξῆν αὐτῶν ἀπαιτήσεως τοῦ Δημοσίου.

Ὡς χρονοὶς γενέσεως τῆς πρὸς εἰσπραξῆν εἰσαγωγικῶν καὶ λοιπῶν τελῶν ἐμπορευμάτων ὑπὸ ἀποταμίευσιν λογίζονται διὰ τὴν παραγραφὴν ἡ ἐπομένη τῆς λήξεως τῆς συμφωνίας τοῖς τῶν μακρῶν νόμοις ὀριζομένης προθεσμίας ἀποταμίευσως, ἐν περιπτώσει δὲν ἐναρξείας πρὸ ταύτης ἐλέγχου τῶν ἀποθηκῶν, ἡμέρας τῆς συντάξεως ἐκθέσεως περὶ διαπιστώσεως ἐλείμματος.

3. Αἱ ἀνωτέρω παραγραφαὶ ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ 4845) 1930 νόμου τελεσιδικίως βεβαιουμένας ὀφειλάς πρὸς τὸ Δημόσιον, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ συμπληρωθῶν πρὸ τῆς παρελεύσεως τριετίας ἀρχομένης ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1931. Ἡ ἀλήθης ἐνοικία τῆς διατάξεως ταύτης εἶναι ὅτι ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν χρεῶν τῶν ἀναφερομένων ἐν τῇ παραγρ. 2.

4. Τῶν ἀνωτέρω παραγραφῶν ἐξαίρουται τὰ χρέη α) ἐκ τελεσιδικίων ἀποφάσεων τῶν τακτικῶν Δικαστηρίων, πλὴν τῶν προστίμων, χρηματικῶν ποινῶν καὶ τῶν συναφῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν, ὑποκειμένων εἰς τὴν παραγραφὴν τῆς παραγρ. 1 τοῦ παρόντος, β) ἐξ ἀπίστου διαχειρίσεως καὶ τὰ δι' ἀποφάσεων τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου καταλογιζόμενα εἰς βάρους δημοσίων ὑπολόγων ἢ ἄλλων δημοσίων ὑπαλλήλων, γ) ἐκ συμβάσεων καὶ διατάξεων τελευταίας βουλήσεως ὡς καὶ αἱ ἐκ τούτων περιοδικαὶ παροχαὶ καὶ δ) τὰ χρέη τὰ ἀφορῶντα εἰς καταλογισμοὺς ἐπιβληθέντας παρ' εἰσπραξίαν ἀρμόδιων κατὰ νόμον ἀρχῶν. Πᾶντα τὰ χρέη ταῦτα ὑπόκεινται εἰς 30ατὴ παραγραφὴν.

5. Πᾶσα κατὰ τὰς παραγρ. 1—4 τοῦ παρόντος ἀποσβενομένη ἀπαιτήσις τοῦ Δημοσίου δύναται ν' ἀντιταχθῇ εἰς συμφηρισμὸν ἐπὶ ἡστίαν ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς παραγραφῆς (Δ. 24) 27 Αὐγούστου 1931 ἄρθρ. 86 Α. Ν. 1537) 1938, ἄρθρ. 1 παραγρ. 2, 3 καὶ 4).

Ἄρθρον 30.

Ἐπὶ ἀπαιτήσεων, ὧν κατέστη δικαιούχον τὸ Δημόσιον ἐκ πάσης αἰτίας διαδοχῆς καὶ αἰτινες μέχρι τῆς πρὸς τὸ Δημόσιον μεταβιβάσεως τῶν δὲν ἔχουσι ὑποκύψει εἰς παραγραφὴν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ δικαιουχοῦ, χωρὶς ἢ παραγραφῆς τοῦ ἄρθρου 86 τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, ὡς νέα παραγραφῆς, τοῦ χρόνου αὐτῆς ὑπολογιζομένου ἀφ' ἧς συνέτετέσθη ἢ δικαιοδοτικῆ τοῦ δικαιώματος τοῦ δημοσίου πράξις (Α. Ν. 1237) 1938 ἄρθρον 1, παραγρ. 6).

Ἄρθρον 31.

Ἀπαιτήσεις περὶ ἀποδόσεως φόρου ἢ ἄλλου δικαιώματος παρὰ τὸ δέον πληρωθέντος εἰς τὸ Δημόσιον παραγράφονται μετὰ τρία ἔτη ἀπὸ τῆς πληρωμῆς (Νόμος ΣΙΒ') 1852 ἄρθρ. 83 δι' ἐπιστροφῆν ἀχρεωσότητος καταβληθέντος τέλους χαρτοσήμου ἢ εἰδικῆν παραγραφῆν ἄρθρ. 7 Ν. Δ. ὕπ' ἀριθ. 1722) 1942).

Ἄρθρον 32.

Ὅσα χρήματα παραδοθῶσιν εἰς Ταμεῖα τοῦ Κράτους διὰ νὰ πληρωθῶσιν ἀπὸ ἄλλων Ταμείων εἰς ὁρισμένα πρόσωπα, ἐν διαστήματι δὲ πέντε ἐτῶν ἀφ' ἧς ἡμέρας παρεδόθησαν, δὲν ἀναζητηθῶσιν ἀπὸ ταῦς ἔχοντας δικαίωμα ἐπ' αὐτῶν, μεταβαίνουσι ὀριστικῶς εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου. (Νόμος ΣΙΒ') 1852 ἄρθρον 84).

*Άρθρον 33.

Χρημάτων κατατεθειμένων εις Δημόσιον Ταμείον, λόγι, ἐγγυήσεως οί δελουλευμένοι τόκοι, όταν ἐν διαστήματι πέντε ἐτῶν δὲν ζήτηθῶσιν, παραγράφονται (Νόμος ΣΙΒ)1852 ἄρθρ. 82).

*Άρθρον 34.

1. Ἐν ὁλομελείᾳ τὸ Νομικὸν Συμβούλιον γνωμοδοτεῖ ὁσάκις ἡ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου εἶναι ἀνωτέρα τῶν δραχ. 200.000 α) περὶ συμβιβαστικῆς καταργήσεως ἐκκρεμοῦς δίκης ἢ ἀναγνωρίσεως ἀπαιτήσεως, β) περὶ παραιτήσεως τοῦ Δημοσίου ἀπὸ ἐγερθείσης ἀγωγῆς ἢ ἀσκηθέντος ἐνδίκου μέσου, γ) περὶ ἀποδοχῆς δικαστικῶν ἀποφάσεων καὶ περὶ ἐπαγωγῆς ἀμέσου ἢ ἀντεπαγωγῆς ἐπαχθέντων τῷ Δημοσῷ ὄρκου, δ) περὶ συνάψεως συμπροσχετικῶν καὶ διορισμοῦ διαιτητῶν κατὰ τὴν Πολιτικὴν Δικονομίαν.

2. Περὶ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω θεμάτων γνωμοδοτεῖ τὸ Ἀ' Τμήμα τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, ὁσάκις ἡ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου αὐτῶν δὲν ὑπερβαίη τὰς δραχ. 200.000 (Α. Ν. 2374) 1940 ἄρθρον 14 καὶ 15).

*Άρθρον 35.

1. Πᾶσα ἀναγνώρισις ἢ οἰαδήποτε συμβιβαστικὴ λύσις τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαφορῶν, γενομένη ἀνευ τῆς ὁμοφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος, τὰ δὲ συνεπείᾳ τοιαύτης παρὰ τοῦ Δημοσίου ἢ ἀπὸ τὴν περιουσίαν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου καταβληθέντα ἀποδίδονται.

2. Τῆς ἀνωτέρω διατάξεως ἡ ἔννοια εἶναι ὅτι ἀναγνωρισθεῖσιν ἀπαξ ὑπὸ τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου ἀξιώσεως τινος κατὰ τὸν Δημοσίον καὶ ἐν γένει συμβιβαστικῆς λύσεως διαφοράς ἢ καταργήσεως δίκης, ἐγκριθείσης δὲ τῆς τοιαύτης ἀναγνωριστικῆς γνωμοδοτήσεως καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ συναχθέντος τοῦ οἰκείου συμβολαίου, οὐδεὶς πλέον ἔλεγχος δύναται ν' ἀσκηθῆ (Ν. ΑΚΑ)1882 ἄρθρ. 4 «Β.Δ. 8)13 Νοεμβρίου 1918 ἄρθρον 50» καὶ Ν. 4975)1931 ἄρθρ. 12).

*Άρθρον 36.

Οὐδεμία γνωμοδότησις ἢ ἀπόφασις τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου ἐκτελεῖται ἀν δὲν ἐγκριθῆ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Προκειμένου περὶ γνωμοδοτήσεων ἐπὶ συμβιβασμῶν ἢ ἀναγνωρίσεως ἀπαιτήσεων, ὁ Ὑπουργὸς δύναται νὰ τροποποιῇ τοὺς ὅρους τῆς γνωμοδοτήσεως μόνον ἐπὶ τὸ ἐπωφελέστερον διὰ τὸν Δημόσιον (Α. Ν. 2374)1940 ἄρθρ. 13 παρ. 5).

*Άρθρον 37.

1. Αἱ περὶ συμβιβασμοῦ καὶ ἀναγνωρίσεως ἀπαιτήσεων αἰτήσεις κοινοποιῶνται κατὰ τὰ διατεταγμένα, συνυποβαλλομένου ἐπὶ συνεπείᾳ ἀπαρδέκτου αὐτῶν καὶ γραμματίου εἰσπράξεως τοῦ Δημοσίου, Ταμείου, ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τῆς ἀπαιτήσεως, ἧς ζητεῖται ἢ ἀναγνώρισις ἢ ὁ συμβιβαστικὸς δικανονισμὸς ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς διαφορᾶς ἧς ζητεῖται ἢ κατὰ συμβιβασμὸν ρύθμισις καὶ ἐφ' ὅσον τὰ ποσὰ ταῦτα εἶναι ἀνωτέρα τῶν δραμῶν 5.000, ὑπολογιζομένου δὲ κατὰ τὴν κατωτέρω κλίμακα, ἢ τοι γραμματίου δραχ. 100 ἕχρι ποσοῦ δραχ. 25.000, δραχ. 250 ἕχρι ποσοῦ δραχ. 50.000, δραχ. 350 ἕχρι ποσοῦ δραχ. 75.000, δραχ. 500 ἕχρι ποσοῦ δραχ. 100.000, δραχ. 750 ἕχρι ποσοῦ δραχ. 200.000, δραχ. 1.000 ἕχρι ποσοῦ δραχ. 400.000 καὶ δραχ. 1.250 διὰ πᾶν ἐπὶ πλέον ποσόν.

2. Ἡ ἀνωτέρω καταβολὴ ἀπαλλάσσεται τοῦ προσθέτου τέλους δανείων. Αἱ ἀπορριφθεῖσαι αἰτήσεις εἰσάγονται ἐκ νέου μόνον ἐὰν προσάχθῶσι νέα στοιχεία καὶ ἐπὶ καταβολῇ τοῦ ἡμίσεος τοῦ τέλους. Περαιτέρω ἐπανεισαγωγῆ εἶναι ἀπαράδεκτος. Ὅμως ὁ Πρόεδρος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν καὶ ἰδίᾳ ἐπὶ ἐκκρεμῶν δικῶν ἢ κατόπιν ἐκδοθεῖσιν ἀποφάσεων ἢ προκειμένου περὶ παραιτήσεως ἀπὸ ἀγωγῆς ἢ ἀσκηθέντος ἐνδίκου μέσου, δικαιούται αὐτεπαγγέλτως νὰ εἰσαγάγῃ ἀπορριφθεῖσαν αἴτησιν.

3. Ἄμα τῇ εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν κοινοποιήσῃ εἰσαγωγικοῦ δίκης διογράφου, ἢ Δ. Ν. Υ'. ἀσχέτως πᾶ-

σης ἐνεργείας τῆς πρὸς προστασίαν τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου, ὀφείλει νὰ προβῇ εἰς αὐτεπαγγέλτον διοικητικὴν ἐξακρίβωσιν τοῦ πραγματικοῦ τῆς διαφορᾶς καὶ εἰς συλλογὴν τῶν ἀποδεικτικῶν περὶ αὐτῆς στοιχείων, μεθ' ὃ ἡ ὑπόθεσις εἰσάγεται οἴκοθεν, ἐπιμελεῖα τοῦ προϊσταμένου τοῦ οἰκείου Τμήματος ἢ Γραφείου, εἰς τὸ Νομικὸν Συμβούλιον πρὸς γνωμοδότησιν περὶ τοῦ νόμου καὶ οὐσίᾳ βασίμου τῶν ἀξιώσεων τοῦ ἀντιδίκου τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν ὄρων, ὑφ' οὓς ὅθ' ἂν συνέφερον εἰς τὸν Δημοσίον ἢ ἀναγνώρισις τῆς ἐπιδίκου ἀπαιτήσεως ἢ ἢ συμβιβαστικὴ κατάργησις τῆς ἀρξαμένης δίκης. Ἡ γνωμοδότησις αὕτη ὑποβάλλεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς ἔγκρισιν (Α. Ν. 19)20 Νοεμβρίου 1935, ἄρθρον 4 καὶ Α. Ν. 2374)1940 ἄρθρον 17 παρ. 1).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ.

Διατάξεις περὶ ἐθνικῶν περιουσιῶν.

*Άρθρον 38.

(Περιουσία Ταμείου Ἐθνικοῦ Στόλου)

1. Ἡ περιουσία τοῦ Ταμείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου θεωρεῖται ἐθνικὴ περιουσία, ἐφαρμόζονται δὲ περὶ αὐτῆς πᾶσαι αἱ διέπουσαι τὴν ἐθνικὴν περιουσίαν διατάξεις ὡς καὶ αἱ ἐκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ καταδιώξεως τῶν δημοσίων ὀφειλετῶν διὰ τοὺς πρὸς τὸ Ταμείον ἐξ οἰασθῆσιν αἰτίας ὀφειλέτας. Οἱ καθυστεροῦντες ὀφειλὰς πρὸς τὸ Ταμείον ὑποβάλλονται εἰς πλήρωμὴν τῶν ὑπερμερίας ἴσων πρὸς τὸν ἰσχύοντα ἐκάστοτε διὰ τὸν Δημοσίον. Τὸ Ταμείον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου θεωρεῖται ἀδιαλείπτως ἔχον τὴν νομὴν ἀκινήτου κτήματος ἀπὸ τῆς κτήσεως τῆς κυριότητος αὐτοῦ, ἀσχέτως πρὸς πᾶσαν ἐκ μέρους τρίτου ἀφαίρεσιν αὐτῆς. Ἡ διάταξις αὕτη ἀνατρέχει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Β'Υ'ΟΔ' Νόμου. Τὸ Ταμείον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων ἐκπροσωπεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐφαρμοζομένων καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ΑΚΑ' Νόμου τῆς 22 Ἰουνίου 1882 ἢ τῶν ἐκάστοτε ἰσχυουσῶν περὶ νομικῶν συμβούλων

2. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 6 παρ. 1 τοῦ Νόμου 4944, καθ' ἣν ἡ περιουσία τοῦ Ταμείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου θεωρεῖται ἐθνικὴ περιουσία, ἐφαρμόζονται δὲ περὶ ταύτης πᾶσαι αἱ διέπουσαι τὴν ἐθνικὴν περιουσίαν διατάξεις κλπ. εἶναι ὅτι ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ Ταμείου Ἐθνικοῦ Στόλου ἔχουσι ἐφαρμογὴν καὶ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 69 καὶ 70 τοῦ ΣΙΒ Νόμου (ἄρθρον 27 τοῦ παρόντος) περὶ παραγραφῆς δι' ἀπάσας τὰς ἐναντίον τῶν ἀξιώσεως ὡς καὶ αἱ περὶ δικαστικῶν προθεσμιῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Νόμου 479 τῆς 10 Δεκεμβρίου 1914 καὶ τοῦ Νόμου 679 ὡς καὶ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 18, 19, 21 καὶ 22 τοῦ Ν. Δ. τῆς 22 Ἀπριλίου 1926 (περὶ διοικητικῆς ἀποβολῆς κλπ.) καὶ πᾶσα ἄλλη προνομιακὴ διάταξις τεθειμένη ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου (Ν. 4944)1931, ἄρθρον 6 παρ. 1 «Π. Δ. 24)10—2)11) 1931» καὶ Α. Ν. 768)1937 ἄρθρον 5).

*Άρθρον 39.

(Περιουσία τοῦ Ταμείου τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης)

1. Ἡ περιουσία τοῦ Ταμείου τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης θεωρεῖται δημοσια περιουσία, ἐφαρμόζονται δὲ περὶ αὐτῆς πᾶσαι αἱ διέπουσαι τὴν δημοσίαν περιουσίαν καὶ ἐν γένει τὴν διαχείρισιν καὶ διοίκησιν αὐτῆς, εἰδικώτερον δὲ αἱ διέπουσαι τὰς στρατιωτικὰς διαχειρίσεις διατάξεις. Αἱ διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἐκπροσώπησιν τοῦ Δημοσίου, ἐφαρμόζονται καὶ προκειμένου περὶ τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

2. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν ἄρθρων 1, 2, 3, 4, 5, 8, 9 καὶ 15 τοῦ Ν. 4407)1929 εἶναι ὅτι τὸ Ταμείον Ἐθνικῆς Ἀμύνης ἀποτελεῖ νομικὸν πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου ἀνεξάρτητον τοῦ Δημοσίου, ἐκπροσωπεῖται δὲ ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων συμφῶνως πρὸς τὰς διατάξεις τὰς ἀφορῶσας τὴν ἐκπροσώπησιν τοῦ Δημοσίου (Ν. 4407)1929 ἄρθρον 17, Διατάγματος 7)2)1930 ἄρθρον 12 καὶ Ν. 6219)1934 ἄρθρον μόνον).

Περιουσία Εθαγγέλη Ζάππα

"Άρθρον 40.

1. Η καταλειφθείσα εις τὸ Ἔθνος περιουσία ὑπὸ τοῦ αἰμνήστου Εθαγγέλη Ζάππα διὰ τῆς ἀπὸ 30 Ν)βρίου 1860 ἰδιογράφου διαθήκης του, συνταχθείσης ἐν Βροσθενίῳ τῆς Ρουμανίας διοικεῖται καὶ διαχειρίζεται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ Κληροδοτημάτων.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ Ὀλυμπίων καὶ κληροδοτημάτων ἀποτελεῖ νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου σκοπὸς δὲ αὐτῆς εἶναι ἡ διοίκησις καὶ διαχειρίσις τῆς περιουσίας, τῆς ἀνηκούσης εἰς ταύτην ἢ διαχειριζομένης ὑπὸ ταύτης συμφώνως πρὸς τοὺς κειμένους νόμους, τὰς διαθήκας καὶ τὰς ἐν γένει συστατικὰς πράξεις. Ἐπίσης ἡ συντήρησις τοῦ Ζαππεῖου Μεγάρου καὶ τῶν κήπων αὐτοῦ, ἡ ἐμφύγωσις τῆς γεωργίας, τῆς βιομηχανίας, τῆς κτηνοτροφίας καὶ τῶν ὠραίων τεχνῶν διὰ τῆς ἀνά τετραετίαν τελείσεως τῶν «Ὀλυμπίων», ἧτοι διαγωνισμῶν καθ' οὓς θέλουσιν ἐκτίθεσθαι ἐν τῷ Ζαππεῖῳ Μεγάρῳ καὶ τῷ περὶ αὐτὸ χώρῳ τὰ προϊόντα τῆς Ἑλληνικῆς ἐνεργείας καὶ παραγωγῆς, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς διαθήκης τοῦ Εθαγγέλη Ζάππα. Ὀμοίως ἡ τέλεσις ἐν τῷ Ζαππεῖῳ Μεγάρῳ ἐκθέσεων προϊόντων πρὸς δαφνίμειν καὶ προαγωγὴν τῆς Ἑλληνικῆς παραγωγῆς καὶ ἐνεργείας ἐν γένει (Α. Ν. 1920) 1939 ἄρθρα 1 καὶ 2).

"Άρθρον 41.

1. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Ὀλυμπίων καὶ κληροδοτημάτων ἐκπροσωπεῖ τὸ νομικὸν πρόσωπον τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τὴν περιουσίαν αὐτῆς δικαστικῶς καὶ ἐξωδίκως καὶ ἐνώπιον τῶν διοικητικῶν ἢ ἄλλων ἀρχῶν καὶ παντὸς δικαστηρίου. Τὸν πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ Ἀντιπρόεδρος.

2. Νομικὸς Σύμβουλος τῆς Ἐπιτροπῆς ὀρίζεται εἰς τῶν Νομικῶν Συμβούλων ἢ τῶν Παρέδρων τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Ὁ Νομικὸς Σύμβουλος γνωμοδοτεῖ ὑποχρεωτικῶς πρὸ πάσης ἐγέρεως, ἀποκρούσεως ἢ παραιτήσεως ἀπὸ ἐνδίκων μέσων καὶ παρίσταται ἐνώπιον πάντων τῶν δικαστηρίων κατὰ τὰς δίκας τῆς Ἐπιτροπῆς κλπ. (Εἰς τὸν νομικὸν σύμβουλον παρέχεται μνημιαία ἀποζημίωσις, καθοριζομένη δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐγκριθεμένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν) (Α. Ν. 1920) 1939 ἄρθρον 8 παραγρ. 1 καὶ 2).

"Άρθρον 42.

Ἐπὶ τῶν τῶν δικῶν τῆς Ἐπιτροπῆς (Ὀλυμπίων καὶ Κληροδοτημάτων) ἐφαρμόζονται αἱ σχετικαὶ περὶ δικαστικῶν προθεσμιῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου διατάξεις. Τὰ εἰσαγωγικὰ τῶν δικῶν κατὰ τῆς Ἐπιτροπῆς διλογράφα κοινοποιοῦνται ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου αὐτῶν ἐξεταζομένου καὶ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τῶν δικαστηρίων καὶ πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ παρεμβαίνει εἰς πάσας τὰς δίκας τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ εἰς πᾶσαν στάσιν αὐτῶν καὶ ἄνευ προηγουμένης κοινοποιήσεως δικολογράφου παρεμβάσεως (Α. Ν. 1920) 1939 ἄρθρ. 8 παραγρ. 3).

"Άρθρον 43.

Ἡ ἀναγνώρισις ἀπαιτήσεως κατὰ τῆς Ἐπιτροπῆς, ἢ κατάρτησις δίκης ἢ ὁ συμβιβασμὸς ἀποφασίζεται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐν συνεδρίῳ αἰθ' ἢν ἀπαραίτητως δεῖν νὰ παρίσταται ὁ νομικὸς σύμβουλος τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἡ σχετικὴ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπόκειται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν παρεχομένην μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, κατὰ τὰς ἰσχύουσας ἐπὶ συμβιβασμοῦ καὶ καταργήσεως δικῶν τοῦ Δημοσίου διατάξεις (Α. Ν. 1920) 1939 ἄρθρον 8 παραγρ. 4).

"Άρθρον 44.

Ἡ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ Κληροδοτημάτων Ἐπιτροπῆς διοικουμένη περιουσία δὲν κατάσχεται, περὶ δὲ τοῦ τόκου ὑπερημερίας τῶν ὀφειλετῶν τῆς Ἐπιτροπῆς κρατεῖ ὄχι καὶ περὶ τοῦ Δημοσίου (Α. Ν. 1920) 1939 ἄρθρ. 8 παραγρ. 5).

"Άρθρον 45.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπαλλάσσεται τῶν τελῶν χαρτοσήμου, ἀποθεμῶν πασῶν τῶν ἄλλων ἀτελειῶν καὶ προνομίων ὡς αὐτὸ Δημόσιον ἦτοι οἰκονομικῶν, δικαστικῶν, συγκοινωνίας, μεταφορῶν κλπ. οὐδεμία δὲ παραγραφή ἢ ἀπαράδεικτον ἰσχύει ἐναντίον τῆς ἐπιτροπῆς δι' οἰαδήποτε μετὰ τοῦ Δημοσίου ἀσοληψίας. Αἱ περὶ παραγραφῆς τῶν κατὰ τοῦ Δημοσίου ἀξιώσεων διατάξεις ἰσχύουσιν καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀξιώσεων (Α. Ν. 1920) 1939 ἄρθρον 8 παραγρ. 6).

"Άρθρον 46.

1. Αἱ ἐκτάσεις αἱ ἀνήκουσαι εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ὀλυμπίων καὶ Κληροδοτημάτων, ἐκ παραχωρήσεως τοῦ Δημοσίου ἢ ἐξ ἀγορᾶς παρ' αὐτῆς, εἶναι ἀναπαλλοτριῶτοι, πᾶσα δὲ τυχὸν ἀπαλλοτριώσις αὐτῶν ἢ παραχώρησις δικαίωματος ἢ νομῆς ἐπ' αὐτῶν εἶναι ἄκυρος. Αἱ ἐκτάσεις αὗται χρησιμοποιοῦνται μόνον διὰ τὴν τέλεσιν ἐν αὐτοῖς τῶν Ὀλυμπίων ἐκθέσεων καὶ διὰ τὴν ἰδρυσιν καὶ ἐπέκτασιν τῶν κήπων τοῦ Ζαππεῖου, δὲν ἐπιτρέπεται δὲ ἡ ἀνέγερσις εἰς αὐτὰ ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων τῶν ἄρθρων 16 καὶ 17 τοῦ Α. Ν. 1920) 39 οἰοῦντο οἰκοδομήματος ἢ περιπέρου, ἐκτὸς τῶν Ὀλυμπίων καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ.

2. Διὰ τὴν διεκδίκησιν, δικαστικὴν προστασίαν ἐν γένει τ' ἀκινήτων τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ ἀποβολὴν τῶν κτηνῶν ἢ κατὰ παράκλησιν κατόχων ἰσχύουσιν ἀναλόγως σχετικαὶ περὶ κτημάτων τοῦ Δημοσίου διατάξεις, πλην τ' αὐτῶν, αἵτινες ὡς ἐκ τῆς ιδιότητος τῶν κτημάτων τῆς Ἐπιτροπῆς ὡς ἀναπαλλοτριῶτων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῶσι. Πᾶς κατὰ παράκλησιν νομὸς ἢ ὅπωςδήποτε ποιούμενος χρῆσιν ἀκινήτων ἀνηκόντων κατὰ κυριότητα εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ἢ ἐπὶ ὅσῳδήποτε νεμομένων καὶ κατεχομένων παρ' αὐτῆς, ὀφείλει ἐπ' ὅσον δὲν διατελεῖ ἐν συμβατικῇ σχέσει μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς νὰ συνάψῃ σύμβασιν μισθώσεως μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Α. Νόμου 1920) 39, ἐπὶ ἧροις ἐγκριθεμένοις ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐθνικῶν Κληροδοτημάτων. Παρερχομένης τῆς προθεσμίας ταύτης ἢ ἀποβολὴ τοῦ κατόχου καὶ ἡ ἐγκατάστασις τῆς Ἐπιτροπῆς ἐνεργεῖται διόικητικῶς, δαπάνη τοῦ ἀποβαλλομένου βεβαιουμένη καὶ εἰσπραττομένη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Α. Ν. 1920) 39, μὴ ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1539 τῆς 24) 28 Δεκεμβρίου 1938 Α. Ν. «περὶ προστασίας τῶν Δημοσίων Κτημάτων». Οἱ ἀποβαλλόμενοι κατόχοι δικαιοῦνται νὰ προσφύγουν εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια πρὸς ὀριστικὴν ἐπίλυσιν τῆς τυχόν διαφοράς ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ἀποβολῆς των. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 115 τοῦ Διατάγματος τῆς 11) 12 Νοεμβρίου 1929 «περὶ Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων» ὡς ἀντικατεστάθησαν διὰ τοῦ ἄρθρ. 5 τοῦ Νόμου 5895 τῆς 20) 31 Ὀκτωβρίου 1942 «περὶ ἐκποιήσεως γηπέδων τοῦ Δημοσίου ἐν Ἡγεμονίῳ» ἄνευ δημοπρασίας καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 115 τοῦ ἀπὸ 11) 12 Νοεμβρίου 1929 Διατάγματος «περὶ διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων» καὶ συνεπληρώθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Α. Ν. 1540 τῆς 24) 29 Δεκεμβρίου 1938 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ διοικήσεως τῶν Δημοσίων Κτημάτων νομοθεσίας», ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τῆς Ἐπιτροπῆς Ὀλυμπίων καὶ Κληροδοτημάτων (Α. Ν. 1920) 39 ἄρθρ. 15 παρ. 1 καὶ 2).

Ἐθνικὴ περιουσία Κωνσταντίνου Ζάππα.

"Άρθρον 47.

Ἡ διαχείρισις τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἐθνικῆς περιουσίας Κ. Ζάππα θὰ γίνηται διὰ πενταμελοῦς Ἐπιτροπῆς, ἐνεργούσης ὑπὸ τὸν τίτλον Ζάππειος Ἐπιτροπῆ κατὰ τὰ ἐν τῇ διαθήκῃ σαφέστερον ὀριζόμενα (Β. Δ. 24 Ἰουνίου) 4 Ἰουλίου 1892).

"Άρθρον 48.

Ἡ πρὸ τῶν δικαστηρίων παράστασις τῆς Ζαππεῖου Ἐπιτροπῆς

πής περί πάσης διενέξεως περί τής υπ' αὐτῆς διοικουμένης ἐθνικῆς περιουσίας καὶ παντὸς ἐκ ταύτης δικαίου ἀνήκει εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ἢ τὸν νόμιμον αὐτοῦ ἀναπληρωτὴν, ὅστις εἶναι ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς (Νόμος ΓΥΑ' 1909 παρ. 1). Περὶ δὲ τοῦ διορισμοῦ δικαστικοῦ πληρεξουσίου, ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς γινομένου, καὶ ἀναγνωρίσεως ἀπαιτήσεων κατ' αὐτῆς καὶ καταργήσεως δικῶν κλπ. ἰσχύει ὅτι καὶ περὶ Δημοσίου κατὰ τὸν ΑΚΑ' τῆς 22 Ἰουνίου νόμον τοῦ 1882. Ἀλλὰ ἡ ἀναγνώρισις ἀπαιτήσεως ἢ κατάργησις δίκης ἢ συμβιβασμός, ἀποφασίζονται μεθ' ὁμόφωνον ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς εἰρημένης Ἐπιτροπῆς (Ν. ΒΡΕΑ' 1893 ἄρθρ. 1 αβ. Δ. 8) 13 Νοεμβρίου 1918 ἄρθρ. 11).

*Ἀρθρον 49.

Ἡ ὑπὸ τῆς Ζαππείου Ἐπιτροπῆς διοικουμένη Ἐθνικὴ περιουσία αὐθαμῶς κατάσχεται, περὶ δὲ τόκου ὑπερμερίας κλπ. χωρεῖ ὅτι καὶ περὶ Δημοσίου. Ὡς πρὸς τοὺς ὀφειλομένους ἐξ ὑπερμερίας ἢ κατὰ συμφωνίαν ὑπὸ τῆς Ζαππείου Ἐπιτροπῆς τόκου, ὡς πρὸς τὴν παραγραφήν τῶν κατ' αὐτῆς χρηματικῶν ἀπαιτήσεων, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἐξ ὑπερμερίας ἢ κατὰ συμφωνίαν ὀφειλομένους εἰς αὐτὴν τόκους ἐκ μισθωμάτων τῶν ἐνοικιασθέντων κτημάτων τῆς, ἰσχύει ὅτι καὶ περὶ Δημοσίου (Νόμου ΒΡΕΑ' 1893 ἄρθρ. 4 αβ. Δ. 8) 13 Νοεμβρίου 1918 ἄρθρ. 13).

*Ἀρθρον 50.

(Περιουσία Ι. Μπάγκα)

Ἡ ἐπὶ δικαστηρίου ἐκπροσώπησις καὶ ἐν γένει ἡ διεξαγωγή τῶν δικῶν τῶν ἀφόρωτων εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Ι. Μπάγκα δωρηθεῖσαν ἢ δωρηθησομένην περιουσίαν προσήκει εἰς τὴν διὰ τῶν δωρητηρίων πράξεων ὀριζομένην διαχειριστικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς συμπράξεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὡς ἐκπροσωποῦντος τὸ Δημόσιον εἰς τὰς ἐκ τῆς ἐν λόγῳ δημοσίας περιουσίας ἐνόμους σχέσεις, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ νόμου ΑΚΑ' τῆς 22 Ἰουνίου 1882 (περὶ Νομικῶν Συμβούλων) καὶ τῶν λοιπῶν εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ἀναγομένων νόμων. Ὡς πρὸς τὴν παραγραφήν τῶν ἀγωγῶν ὡς καὶ πρὸς τὴν υποχρέωσιν πρὸς πρὸς πληρωμὴν τόκου ἐφαρμύζονται καὶ ἐπὶ τῆς ἐν λόγῳ περιουσίας αἱ περὶ παραγραφῆς τῶν κατὰ τοῦ Δημοσίου ἀγωγῶν διατάξεις τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου, τοῦ νόμου ΧΑ' τῆς 27 Ἰουνίου τοῦ 1877 περὶ ὑπερμερίας τοῦ Δημοσίου κλπ. καὶ τῶν λοιπῶν περὶ τῶν ἀντικειμένων τούτων νόμων (Νόμος ΒΡΕΑ' 1893 ἄρθρον μόνον αβ. Δ. 8) 18) Νοεμβρίου 1918 ἄρθρ. 14).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙV

Διατάξεις περὶ Ὑποκαταστάσεως τοῦ Δημοσίου εἰς δίκας ἐτέρων προσώπων.

Δίκαι Ἀυτονόμου Ὄργανισμοῦ Σεισμοπαθῶν Κορινθίας.
(ΑΟΣΚ)

*Ἀρθρον 51.

1. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Α. Ν. ὑπ' ἀριθ. 1348) 1938 τὸ Δημόσιον ὑποκαθίσταται εἰς πάσας τὰς υποχρεώσεις, πλην τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Α. Ν. 1348) 38 ἀναφερομένων, καὶ πάντα τὰ δικαιώματα τῶν ἐνόχων ὅσον καὶ τὰ ἐμπράγματα τοιαῦτα μὴ ἀπαιτουμένης, προκειμένου περὶ ἀκινήτων, οἰαδήποτε πράξεις μεταγραφῆς, τοῦ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1169) 1938 Α. Ν. καταργηθέντος Α.Ο.Σ.Κ.

2. Ἀπῶσαι αἱ ἀρμοδιότητες τοῦ ΑΟΣΚ περιέρχονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν (Γενικὴν Δ) σιν Δημοσίου Λογιστικοῦ) πλην τῶν ἀφορωσῶν τὴν διοίκησιν, διαχειρίσιν καὶ ἐν γένει ἐκμετάλλευσιν τῶν Ἰαματικῶν Πηγῶν καὶ Ὑδάτων Λουτρακίου, μεταβιβασθεῖσῶν διὰ τοῦ αὐτοῦ Νόμου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Τύπου καὶ Τουρισμοῦ, ὡς καὶ τῶν ἐν τοῖς ἐδαφείοις 3 καὶ 5 τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ ἄνω ὑπ' ἀριθ. 1348) 1938 Ἀν. Νόμου περιλαμβανομένων.

3. Ἡ κατὰ τὰς κειμένας περὶ ΑΟΣΚ διατάξεις, δικαιοδο-

σία τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΑΟΣΚ, τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν περιερχομένων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν καὶ τὸ κατὰ τὸ ἐδαφίον 5 τοῦ ἀρθροῦ 2 Ὑπουργεῖον Ἰητημάτων περιέρχεται ἀπὸ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἡμερημηνίας εἰς τοὺς ἀρμοδίους Ὑπουργούς (Α. Ν. 1348) 1938 ἄρθρον 1).

*Ἀρθρον 52.

1. Αἱ ἐκκρεμῆς ἐν οἰαδήποτε στάσει ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων δίκαι τοῦ καταργηθέντος Ὄργανισμοῦ (Α.Ο.Σ.Κ.), δὲν δύναται νὰ συνεχισθῶσιν ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὑποκαταστάτου τοῦ Δημοσίου ἄνευ κοινοποιήσεως πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν (Α.Ν.Υ.) τοῦ εἰσαγωγικοῦ τῆς δίκης δικογράφου μετὰ κλήσεως πρὸς τὸ Δημόσιον περιγραφούσης τὸ σημείον, εἰς ὃ ἡ δίκη εὑρίσκειται. Τὸ Δημόσιον ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ οὐδὲν δεσμεύεται ἐξ ἐνδεχομένων ὁμολογιῶν ἢ ἄλλων ἐπιβλαβῶν δι' αὐτὸ αἰτήσεων ἢ προτάσεων ἢ ἐνοστάσεων ἢ ἰσχυρισμῶν ἐν γένει τοῦ Α.Ο.Σ.Κ. θεωρούμενον ὡς τὸ πρῶτον εἰσερχόμενον εἰς τὴν δίκην, δικαιούμενον εἰς προδολὴν καὶ νέων ἰσχυρισμῶν ἢ ἐνοστάσεων κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν. τῶν ἀντιδίκων ἢ ἄλλων τρίτων μὴ ἀποκτώντων ἐντεῦθεν οὐδὲν δικαίωμα.

2. Πᾶσαι αἱ ἀπὸ τῆς 12 Μαρτίου 1938 μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Α. Ν. ὑπ' ἀριθ. 1348) 1938 ἐνεργηθεῖσαι ὑπὸ τῶν πληρεξουσίων τοῦ Α.Ο.Σ.Κ. δικηγόρων, διαδικαστικαὶ πράξεις θεωροῦνται ἔγκυροι (Α.Ν. ὑπ' ἀριθ. 1348) 1938 ἄρθρον 4).

*Ἀρθρον 53.

Ἐπὶ δικῶν τοῦ Δημοσίου ἐφ' ὧν τοῦτο παρίσταται ὡς διάδοχον τῶν δικαιωμάτων καὶ υποχρεώσεων τοῦ καταργηθέντος Α.Ο.Σ.Κ. ἡ προθεσμία κλητεύσεως τοῦ Δημοσίου, ὡς καὶ πᾶσα ἐν γένει νόμιμος ἢ δικαστικὴ προθεσμία, ἐφ' ὅσον ἔχει ὀρισθῆ μικροτέρα τῶν δύο μηνῶν, εἶναι διὰ τὸ Δημόσιον διήμενος ἐπὶ συνεπείᾳ ἀκυρότητος ἐρευνηομένης ἀντεπαγγέλτως. Ἡ διήμενος αὕτη προθεσμία δύναται τῇ ἐγγράφῳ συναγέσει τοῦ πληρεξουσίου τοῦ Δημοσίου νὰ συντηθῆ ὡς πρὸς τὴν ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων καὶ δικαστικῶν ἐν γένει ἀρχῶν κλήτευσιν τοῦ Δημοσίου, οὐδέποτε ἄλλως δύναται διὰ τῆς τοιαύτης συντηρήσεως νὰ καταστῆ μικροτέρα τῆς μηνιαίας (Α. Ν. ὑπ' ἀριθ. 1557) 1939 ἄρθρον 4 παρ. 2).

*Ἀρθρον 54.

(Δίκαι Γιούλεν καὶ Σία)

1. Ἐφ' ὧν περιπτώσεων παράγονται δικαιώματα καὶ υποχρεώσεις ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ Δημοσίου ἐκ τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐταιρίας Γιούλεν καὶ Σία πρὸς ὑδρευσιν τῶν πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περικχόρων, συμφώνως τῇ διὰ τοῦ Ν. 3316 κυρωθείσῃ συμβάσει, αἱ δίκαι ἐγείρονται ἢ συνεχίζονται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 263) 1936 Α.Ν. ὑπὸ ἢ κατὰ τοῦ Δημοσίου.

2. Διὰ τὴν συνέχισιν ἐκκρεμῶν δικῶν ἧτις γενήσεται ἀπὸ τοῦ σημείου εἰς ὃ εὑρίσκονται ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας δικαστηρίων καὶ κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν ἀπαιτεῖται πλην τῆς κλήσεως πρὸς συζήτησιν καὶ κοινοποιήσεως πρὸς τὸ Δημόσιον τοῦ οικείου εἰσαγωγικοῦ τῆς δίκης δικογράφου καὶ τῶν τυχόν παρεμβάσεων τρίτων (Α. Ν. 263) 1936 ἰσχύοντος ἀπὸ 22) 10) 1936 ἄρθρον μόνον).

*Ἀρθρον 55.

(Δίκαι «Τζὼν Μόνγκς καὶ Γιόιν» κλπ.)

Αἱ διατάξεις τοῦ Α. Ν. 263) 1936 (περὶ ἀναλήψεως ὑπὸ τοῦ Δημοσίου τῶν κατὰ τῆς Ἐταιρίας «Γιούλεν καὶ Σία» δίκων) ἰσχύουσι καὶ ὡς πρὸς τὰς ἐργασίας τῶν Ἐταιριῶν «Τζὼν Μόνγκς καὶ Γιόιν» καὶ «Γιούλεν καὶ Σία» διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑδραυλικῶν καὶ λοιπῶν ἔργων τῶν πεδιάδων Σερρών καὶ Δράμας συμφώνως τῇ διὰ τοῦ Νόμου 3718) 1928 κυρωθείσῃ συμβάσει (Α. Ν. 1642) 1939 ἰσχύοντος ἀπὸ 8) 3) 1939 ἄρθρ. 1).

"Άρθρον 56.

(Δίκαι 'Εταιρίας Φαουντέσιον)

Αί διατάξεις του Α. Ν. 1931)1936 περί αναλήψεως υπό του Δημοσίου των κατά της 'Εταιρίας «Γιούλεν και Σια» δικών ισχύουσι κατ' αναλογία και επί των εργασιών της 'Εταιρίας Φαουντέσιον, αναδόχου της κατασκευής των υδραυλικών έργων εν τῇ πεδιάδι Θεσσαλονίκης (Α. Ν. υπ' αριθ. 496)1937 ισχύοντος από 27)2)1937 άρθρον μόνον).

Δίκαι 'Εμπορικῆς 'Εταιρίας Βελγίου.

"Άρθρον 57.

Ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τοῦ υπ' αριθ. 361)36 Α. Ν. καταργητικῆς πρὸς ἀναγκαστὸν σκοπὸν μεταξὺ τῆς Ἐμπορικῆς 'Εταιρίας τοῦ Βελγίου καὶ παντὸς τρίτου, γεννηθεῖς ἐκ τῶν μεταξὺ αὐτῶν συναφθεισῶν ἐν Ἑλλάδι συμβάσεων πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς 'Εταιρίας ταύτης συνομολογηθεῖσας καὶ ὑπο τοῦ Ν. Δ. τῆς 6 Ὀκτωβρίου 1925 κωρυθῆσης συμβάσεως «διὰ τὴν μελέτην καὶ κατασκευὴν τριακοσίων πεντηκοντα χιλιομέτρων νέων σιδηροδρομικῶν γραμμῶν» ὡς καὶ τῶν ἐπακολουθησασῶν ταύτην συμπληρωματικῶν συμβάσεων, ἐφ' ὅσον ἐκ τῶν ἀνωτέρω συμβάσεων μεταξὺ 'Εταιρίας καὶ τρίτων γεννῶνται ὑποχρεώσεις ταύτης πρὸς τοὺς τρίτους, αἰτίαις δυνάμει τῶν μεταξὺ Δημοσίου καὶ 'Εταιρίας συμβάσεων βαρυνοῦσι τελικῶς τὸ Δημόσιον. Ἡ 'Εταιρία ἀπαλλάσσεται τῶν ἀνωτέρω πρὸς τρίτους ὑποχρεώσεων τῆς. Εἰς τὰς ὑποχρεώσεις ταύτης, ὡς καὶ εἰς τὰ κατά των τρίτων εἰσπαιόμενα ταυτῆς υπακαυσιτοῦται τὸ Δημόσιον.

Ἡ υποκαταστάσις αὕτη γίνεται πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ άρθρου 28 τῆς συμβάσεως μεταξὺ Δημοσίου καὶ 'Εταιρίας. Ἡ ὁρθὴ ἐννοία τοῦ ἀρθροῦ τούτου, ὡς καὶ τοῦ κωρυθῆτος Ν. Δ. τῆς 6 Ὀκτωβρίου 1925 εἶναι ὅτι, αἱ ἀνωτέρω πρὸς τρίτους ὑποχρεώσεις τῆς 'Εταιρίας, ἐνεργούσης ὡς ἐντολοδόχου τοῦ Δημοσίου, θελοῦσι κανονισθῆ καὶ πληρωθῆ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, πρὸς τοὺς τρίτους. Ἡ 'Εταιρία ἀπαλλάσσεται ὡσαύτως τῶν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μετὰ τρίτων ἐν Ἑλλάδι συναφθεισῶν συμβάσεων τῆς πηγαζουσῶν ἐκ πταισματος αὐτῆς ὑποχρεώσεων τῆς πρὸς αὐτοὺς, ἐξαιρέσει ἐκείνων διὰ τὰς ὁποίας οἱ τρίτοι διετυπώσαν ἀξιώσεις μετὰ τὴν 25 Ἰουλίου 1936 χρονολογίαν τῆς ἐκδόσεως τῆς μεταξὺ Δημοσίου καὶ 'Εταιρίας διαιτητικῆς ἀποφάσεως. Καὶ εἰς τὰς ὑποχρεώσεις ταύτης ὑποκαυσιτοῦται τὸ Δημόσιον (Α. Ν. 361)36 ἀρθρ. 1).

"Άρθρον 58.

Αἱ ἐκκρεμῆς ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων δίκαι μεταξὺ τῆς Ἐμπορικῆς 'Εταιρίας τοῦ Βελγίου ὡς ἐναγοῦσης ἢ ἐναγομένης καὶ τρίτων ἐξακολουθοῦσιν ἐφ' οὗ σημείου εὐρίσκονται ἐπ' ὄνοματι τοῦ Δημοσίου καὶ ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων κατὰ τὴν Πολιτικὴν Δικονομίαν Δικαστηρίων, ὡς ὀρίζουσι τὰ ἀρθρα 3 καὶ 4 τοῦ ἀπὸ 20)29 Ἰουνίου 1935 Νομοθετικοῦ Διατάγματος περὶ διακανονισμοῦ διαφορῶν τῆς Ἐμπορικῆς 'Εταιρίας τοῦ Βελγίου, ἢ δὲ 'Εταιρία θεωρεῖται τιθεμένη διὰ τοῦ παρόντος ἐκτὸς δίκης.

Διὰ τὴν ἐξακολουθῆσιν τῶν δικῶν τούτων ἐπ' ὄνοματι τοῦ Δημοσίου ἀπαιτεῖται, ἐκτὸς τῆς κοινοποιήσεως κλήσεως πρὸς τὸ Δημόσιον περιγραφούσης τῶν σημείων εἰς ὃ ἢ δίκην εὐρίσκειται καὶ ἢ κοινοποιήσῃ τῶν εἰσαγωγικῶν τῆς δίκης δικηγόρου.

Τὸ Δημόσιον ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ οὐδὲν δεσμεύεται ἐξ ἐνδεχομένων ὁμολογιῶν ἢ ἄλλων ἐπιβλαβῶν δι' αὐτὸ αἰτήσεων ἢ προτάσεων ἢ ἐνστάσεων ἢ ἀντεστάσεων ἢ ἰσχυρισμῶν ἐν γένει τῆς Ἐμπορικῆς 'Εταιρίας τοῦ Βελγίου, θεωρουμένων ὡς τὸ πρῶτον εἰσαρχόμενον εἰς τὴν δίκην, δικαιούμενον εἰς προδολὴν καὶ νέων ἰσχυρισμῶν ἢ ἐνστάσεων κατὰ τὴν πρῶτην συζήτησιν, τῶν ἀπειθῶν ἢ ἄλλων τρίτων μὴ ἀποκτῶντων ἐντεῦθεν οὐδὲν δικαίωμα (Α. Ν. 361)1936 ἀρθρ. 2).

"Άρθρον 59.

Αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Α. Ν. υπ' αριθ. 361)1936 ἐκδοθεῖσαι ὀριστικαὶ κατὰ τῆς Ἐμπορικῆς 'Εταιρίας τοῦ Βελγίου ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων δι' ἀπαιτήσεις γεννηθεῖσας ἐκ τῶν σημεῖων συμβάσεων δὲν δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσι κατὰ τῆς 'Εταιρίας ταύτης.

Εἰς τὴν θέσιν τῆς 'Εταιρίας ἐν ταῖς ἀποφάσει ταύταις ὑπεισέρχεται τὸ Δημόσιον, καθ' οὗ ἔχουσι πλήρη τὴν ἰσχύον των αὐταὶ, δικαιούμενον ὅμως ν' ἀσκήσῃ πάντα τὰ ὑπὸ τῶν ἀρθρων 3 καὶ 4 τοῦ ἀπὸ 29)29 Ἰουνίου 1935 Ν. Δ. προβλεπόμενα ἐνδίκαια μέσα, ὧν ἡ ἀσκῆσις ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν.

Τὸ ρηθὲν Διάταγμα τῆς 29 Ἰουνίου 1935 διατηρεῖται καθ' ὅλα ἐν ἰσχύϊ πλην τῶν ἀρθρων 5, 6 καὶ 7 αὐτοῦ, ὡς πρὸς τὸ θεωρεῖται τοῦτο ἀτόνησαν, παρελλοῦθους τῆς προθεσμίας τοῦ ἀρθρου 6 αὐτοῦ.

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 8 τοῦ ἀνω Διατάγματος νομοθετηθεῖσα μετατροπὴ τοῦ ξένου χρυσοῦ νομίσματος ἢ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἰς δραχμὰς, ἐγένετο κατὰ τροποποίησιν τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ Α. Ν. τῆς 29)29 Ἰουλίου 1932 «περὶ μετατροπῆς εἰς δραχμὰς τῶν εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα ὀφειλῶν» (Α. Ν. υπ' αριθ. 361)1936 ἀρθρ. 3).

"Άρθρον 60.

Συμβάσεις συνομολογηθεῖσαι μεταξὺ τῆς Ἐμπορικῆς 'Εταιρίας τοῦ Βελγίου καὶ τρίτων, σχετικαὶ πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ρηθείσης συμβάσεως τῆς κωρυθῆσης διὰ τοῦ Ν. Δ. τῆς 6 Ὀκτωβρίου 1925 καὶ τῶν συμπληρωματικῶν ταύτης ταυτῶν καὶ μὴ διαλυθεῖσαι δι' οἰονδήποτε λόγον μέχρι τοῦδε κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 29)29 Ἰουνίου 1935 Ν. Δ. θεωροῦνται διαλυθεῖσαι ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Α. Ν. 361)1936 ἀνευ ἄλλης τινὸς διατυπώσεως.

Ἄπασαι αἱ διατάξεις τοῦ Ν. Δ. τῆς 29)29 Ἰουνίου 1935 ισχύουσι καὶ διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος διαλυομένας συμβάσεις (Α. Ν. υπ' αριθ. 361)1936 ἀρθρον 4).

"Άρθρον 61.

(Δίκαι τῆς ὑπὸ ἐκκαθάρισιν 'Εταιρίας ΣΠΑΠ.)

1. Ἡ ἀλήθης ἐννοία τῶν ἀρθρων 1 καὶ 2 τοῦ Α. Ν. 2378 1940 καὶ τῶν ἐν γένει σχετικῶν διατάξεων τούτου καὶ τοῦ Ν. Δ. 557)1941 τῶν διαλαμβανουσῶν ὅτι ἡ ἐκμετάλλευσίς τῶν εἰς τὴν 'Εταιρίαν ΣΠΑΠ ἀνήκόντων σιδηροδρόμων, αὐτοκινήτων καὶ ἐν γένει παντὸς κινήτου καὶ ἀκινήτου ἀνατίθεται εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον καὶ βῆτι αὕτη ὁ ἀσκήται ὑπ' αὐτοῦ καὶ διὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς 'Εταιρίας συμφώνως πρὸς τοὺς ἐν ἰσχύϊ νόμους καὶ κανονισμοὺς τοὺς διέποντας τὴν 'Εταιρίαν, εἶναι ὅτι ἄπασαι αἱ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκμετάλλευστος δημιουργούμεναι οἰασδήποτε φύσεως σχέσεις, συμβάσεις, δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις μεθ' οἰονδήποτε, λογίζονται ἀπορρέοντα ἐκ τῆς ἐν ἐκκαθάρισει διατελούσης 'Εταιρίας, ἤτις καὶ μόνη ἐνάγει καὶ ἐνάγεται καὶ οὐχὶ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον.

2. Αἱ ἐκκρεμῆς δίκαι ἐφ' ὧν δὲν ἐξεδόθησαν ἀμετάκλητοι δικαστικαὶ ἀποφάσεις συνεχίζονται ἐπ' ὄνοματι τῆς 'Εταιρίας, αἱ κατ' αὐτῆς δὲ ἐγειρόμεναι ἀγωγαὶ καὶ αἰτήσεις περὶ λήψεως προφυλακτικῶν μέτρων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκμετάλλευστος, δεόν ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου ν' ἀνακοινώνονται εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον εἰς ὃ ἐπίσης δεόν ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν ἀγωγῶν νὰ κοινοποιῆται ἐπὶ τῇ αὐτῇ ποινῇ πᾶσα κλήσις ἢ δικόγραφοι τεῖνον πρὸς συνέχισιν τῆς δίκης (Ν. Δ. 2172)1943 ἀρθρ. 3).

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰουνίου 1944.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
Γ. Α. ΠΑΛΛΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός
Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ